

h
HEBO
construction

1985'ten günümüze...

Özel Döküm Betonumuz Hebopan'la Yeni Bir Çığır Açıyoruz

MESARYA
0533 820 00 07

HEBOPAN

Cam Elyaf Takviyeli Beton
Ülkemizde hızla artmakta olan
CTB prefakst elemanları
mimarlar için sonsuz tasarım
imkanı sunmakta yatırımcı ve
müteahhitlere ise gerek zaman
tasarrufu gerekse maddi
tasarruf imkanı sağlamaktadır.

Hebo Pan İnşaat malzemeleri
konusunda benzersiz
buluşlardan biri olarak kabul
edilmektedir.

Hebo Pan ; alkaliye dayanıklı
özel cam elyafın çimento, özel
silis kumu ve betona üstün
vasıflar kazandıran kimyasal
maddelerin

karıştırılarak sprey sistemi veya
premix sistem ile özel kalıplara
püskürtmesiyle oluşan bir
betondur.

HEBO YAPI
Depreme dayanıklı iklim
tanımaz.

Siz sadece hayal edin...

444 19 70

Lefkoşa - Gazimağusa Anayolu Üzeri Demirhan
Tel: + 90 392 232 31 01- 07-61 Fax: + 90 392 232 30 85
www.hebokktc.net info@hebokktc.net

Hüseyin Güven Kelime anlamını yitirmesin	5
Nezire Gürkan Merhaba	6
M. Serhan Gezioğlu Karikatür	7
Aysu Basri Süleyman İrvan, Nazmiye Çelebi, Kemal Darbaz, Erten Kasımoğlu, Cenk Mutluyakalı, Süleyman Ergüçlü	8
Faruk Bildirici Soru sormak iktidarı paylaşmaktır	16
Doğuş Özokutan Çiftçioğlu Etik kodlar Güneyde'de sansasyon gölgesinde kalıyor	18
Erten Kasımoğlu KKTC Medyasında Etik(Ahlak)	20
Gözde Süreç Sarı Avrupa Birliği'nde medya etiğine ilişkin müktesebat yok	22
Bekir Azgın Deyimler rastgele kullanılmamalı	24
Ferhat Atik Değerler felsefesi ve etik	26
YYK, Düzenleyici Kurul	28
Hüseyin Sayıl Güney'den bir portre Petros	30
İbrahim Özejder Medyaya suçüstü NTV ve Gazetecinin etikle imtihanı	34
Zafer Kodan Meslekten etiği alın geri neyi kalır ki !	36
Eftal Keser Kayıt Dışı	38
Selda İçer Bizim Mahalle	42
Özgül G. Mutluyakalı KTGB'den haberler	44
Yurdakul Cafer Herkesin birlikte yaşayabilmesi mümkün	50
Erten Kasımoğlu Nostalji	54

Kelime Anlamını Yitirmesin...

Hüseyin GÜVEN
Gazeteciler Birliği Başkanı
husguven@yahoo.com

Değerli okuyucu;

Bir kez daha merhaba. Medya dergimizin altıncı sayısı ile karşınızdayız. Arkadaşlarımız bu sayının konusunu 'etik' olarak belirledi. İyi de yaptı. Çünkü uzunca bir süredir çalışmasını yürüttüğümüz 'Medya Etik Kurulu' oluşturma çabamızı tamamladık ve kurulu oluşturduk.

Bu dönemde dergimizin etik konusuyla sizlerin karşısına çıkması anlamlı oldu. Elbette önümüzde daha gidilecek çok yol, yaşanacak uzun bir süreç var. Etik konusunda ilerleme kaydedebilmek için eğitim temel ilkimiz olacak. Bıkmadan, usanmadan uyaracağız, uluslararası kabul gören etik kodları anlatacağız, meslektaşlarımızı bu kodlarla ilgili duyarlı olmaya çağıracağız.

Bu konuda okuyucuya, halkımıza da görev düşüyor. Onların da duyarlı olması, etik dışı yayınların, haberlerin, dedikoduların talepkarı olmaması; hem böyle yayınlar yapanları, hem Medya Etik Kurulu'nu uyarmaları gerekiyor.

Okuyucunun, en etkili denetleyicinin kendisi olduğunun bilincinde olması Etik Kurulu'nun işini de kolaylaştıracaktır.

Biz medya kuruluşlarında görev yapan özellikle editör, yazı işleri müdürü ve genel yayın yönetmeni pozisyonundaki meslektaşlarımızın bu konuda gerekli duyarlılığı göstereceğine ve belki de Medya Etik Kurulu'na ihtiyaç duyulmayacak bir ortam yaratacağına da inanmak istiyoruz.

Bu arada, 'etik' kelimesinin yalnızca medya için önemli olmadığını da anımsatmakta yarar var. Ülkemizde siyasetin; sağlık, eğitim başta olmak üzere birçok sektörün de etik konusunda duyarlı olmaya ihtiyacı var.

Erken seçim kararı alınmadan önce izlediğim bir Meclis birleşiminde kürsüye çıkan milletvekilleri o kadar çok etik sözcüğünü kullanmıştı ki, o kadar çok birbirlerini suçlayarak yerli yersiz etikten söz etmişti ki, böyle giderse kelime anlamını yitirecek endişesine kapılmıştım.

Evet, kelime anlamını yitirmeden herkesi 'etik' konusunda duyarlı olmaya çağıralım ve gelecek sayıda buluşmak üzere diyelim...

MedMa

Sahibi:
K.T Gazeteciler Birliği

Yayın Kurulu:
Nezire Gürkan, Aysu Basri Akter,
Hüseyin Sayıl, Ayşemden Akın,
Zafer Kodan

Mesarya
ajans

Grafik Tasarım:
Handan Evre
info@gazetecilerbirligi.com
www.gazetecilerbirligi.com
Tel: 0392 22 57 796
Adres: Dr. Küçük Bulvarı,
SOS Yanı BRTK Karşısı / Lefkoşa

Nezire GÜRKAN
Yayın Kurulu Başkanı
nezgurkan@yahoo.com

Merhaba,

Medyanın bu sayısı, hem son zamanların gündemi olması, hem de 11 Temmuz Basın Günü dolayısıyla “etik” ana başlığıyla hazırlandı.

Gazeteciler Birliği öncülüğünde ve ilgili örgütlerin çoğunluğunun katkısıyla oluşturulan Medya Etik Kurulu, geniş kesimlerden büyük ilgi görürken; konuyla ilgili yaklaşımlar, yorum ve irdelemelerin olaya derinlik katacağı öngörüsüyle yola çıktık.

Bu derginin kaynak olma özelliğinden hareketle tüm kesimlere ve olayın tüm taraflarına yer vermeyi temel aldık. Bu çerçevede medya kuruluşları ve örgütlerin yaklaşımlarını, yakın örnekler Türkiye ve Güney Kıbrıs yanında Avrupa Birliği'ndeki uygulamaları, sorunları, yaklaşımları “kıyas” imkanı da yaratabilmek adına sayfalarımıza taşıdık.

“Medya-Etik” ana dosyası bir çok arkadaşın katkılarıyla inceleme, röportaj, derleme, yorum şeklinde yer alırken; yorumlarla da konuya derinlik kazandırmayı hedefledik.

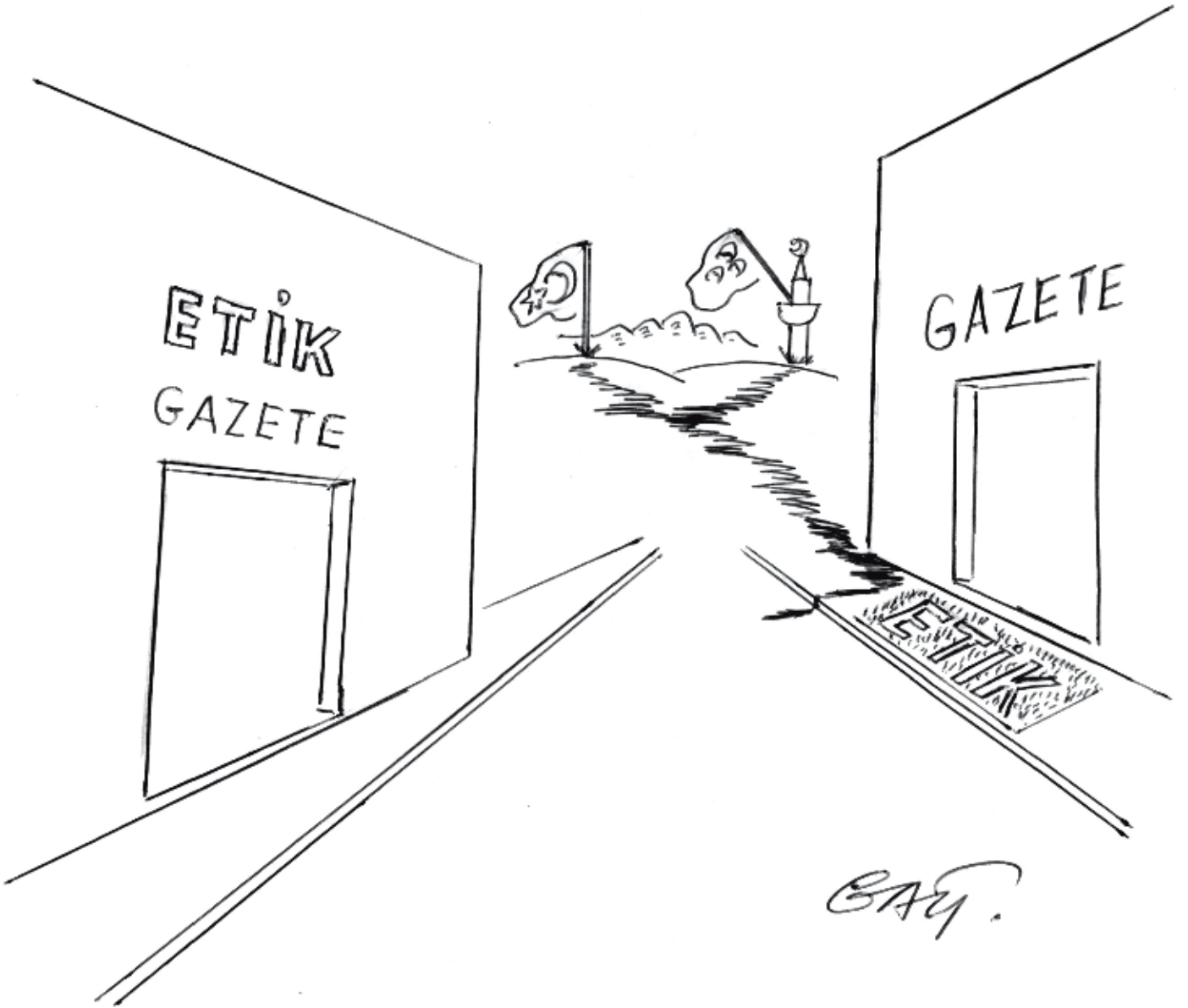
“Kayıt Dışı”dan karikatüre, birlik haberlerinden fotoğrafa kadar sürekli sayfalarımız da her sayıda olduğu gibi farklı renk ve dokularla sayfalarımızda yer aldı.

Gazeteciler Birliği'nin yayın organı, tümü gönüllü katılımlarla oluşan bu derginin sahiplenilerek ve katkı yapılarak geliştirilmesi dileğiyle...

M. Serhan GAZİOĞLU

Medya Etik Kurulu Başkanı Prof. Dr. Süleyman İrvan : “Özgürlüklerin Yaygınlaşması İşlevi Göreceğiz”

Aysu **BASRI AKTER**
aysu_basri@yahoo.com

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği ve meslek örgütlerinin işbirliği ile kurulan Medya Etik Kurulu, üyelerini belirledi, Başkanlığa da DAU İletişim Fakültesi Dekanı Prof.Dr. Süleyman İrvan'ı getirdi. Etik Kurulu Başkanı Süleyman İrvan ile süreci ve kurulun çalışmalarını konuştuk.

Medya Etik Kurulu Yasadan Bağımsız Olarak Kuruldu

Süleyman İrvan Medya Etik Kurulu'nun bağımsız bir kurul olduğunu belirtirken, şu anda Savcılıktan görüş bekleme aşamasında olan Medya Etik yasasında kurula atıf yapılsa da kurulun aslında bağımsız bir kurul olarak oluşturulduğunu anlatıyor.

“...Aslında çoğu kişi bir etik ihlal karşısında mahkemeye gidip dava açmak yerine, kendisinden sadece özür dilenmesiyle de tatmin olabilir...”

İrvan, süreci şöyle özetliyor;

“Medya Etik Kurulu, aslında Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği yönetiminin projelerinden biriydi. Diğer gazeteci örgütlerinin önemli bir kısmı da buna destek koydu. Yasadan bağımsız olarak kuruldu ama tabii ki yasa da geçerse, daha güçlü olacak. Yine de geçerse bile, dünyada yasaya dayanmayan birçok uygulama örneğinde olduğu gibi, bu kurul da bir öz denetim kuruluşu olarak çalışmaya devam edecek.”

Kurulun hukuki yolları ortadan kaldırmayacağını altını çizen İrvan, mahkemeye gitmeden çözülebilecek konularda kurulun aktif rol oynayabileceğini belirtiyor ve “Aslında çoğu kişi bir etik ihlal karşısında mahkemeye gidip dava açmak yerine, kendisinden sadece özür dilenmesiyle de tatmin olabilir” diyor.

Medya Etik Kurulu deklarasyonunun imzaya açılacağını ve kurumlardan imza bekleyeceklerini söyleyen İrvan, kurumlar imzalamasa bile bu oluşuma destek veren örgütlerin varlığı nedeniyle, zaten dolaylı olarak örgüt üyelerinin desteğini aldıkları görüşünde. “Medya kuruluşlarının hiçbiri bu deklarasyona imza vermese bile, meslek örgütleri bunu imzaladı. Dolayısı ile üyeler zaten dolaylı olarak destek vermiş oldu” diye konuşuyor.

“Kendisine gazeteci diyen her kuruluşun bu oluşuma onay vereceğini, vermesi gerektiğini varsayıyoruz” diyen Süleyman İrvan, kuruluşların imzayı reddederken öncelikle gazetecilik değil başka iş yaptığını anlatması gerektiğine inandığını belirtiyor.

Yine de deklarasyonun imzalanmaması durumunda kurulun zayıf kalacağını ve kendisini güçsüz hissedeceğini belirten İrvan, şu anda deklarasyonu imzalamayan Basın-Sen ile de süreç içerisinde yeniden görüşüleceğini ve bir uzlaşma yolunun bulunması için çalışılabileceğini söylüyor.

“...Kendisine gazeteci diyen, gazetecilik yaptığını söyleyen her kuruluşun bu oluşuma onay vereceğini, vermesi gerektiğini varsayıyoruz...”

Kuruluşların Etik Kaygıları Belirleyici

Gazetecilerin kendilerini etik ilkelere adasalar bile çalıştığı kuruluşlar etik kaygı taşımaması durumunda o kuruluşun dayattığı pratiklere mahkum olacağını da altını çiziyor İrvan.

“Gazetecinin çalıştığı kurumun bakış açısı çok önemli” diyen İrvan, “Gazeteci ne kadar düzgün olursa olsun, çalıştığı kuruluş da aynı kaygıları taşımalı. Gazetecilik özerklik alanı olması gereken bir meslek” diyor ve bir örnek veriyor; “Örneğin Taksim Gezi Parkı'na yapılan son müdahaleden sonra, o kadar ağır bir bilanço varken, Sabah Gazetesi ertesi gün 'Günaydın Gezi' manşetiyle çıktı. Böyle bir yerde çalışmak çok zor olsa gerek.”

Mesleki iş güvencesi ve Basın İş Yasası'nın uygulanmasında yaşanan zorluklar konusunda da sendikaların gücünün önemine vurgu yapan Süleyman İrvan, “Biz aslında gazeteciliği bu ülkede saygın bir konuma taşımak, standartlarını yükseltmek ve toplumun medyaya güvenini sağlamlaştırmak için çaba harcıyoruz. Zaten sıkıntı yaşayan gazetecilere bir ceza da biz verelim diye bir durum yok. Daha iyisi nasıl olabilir diye çaba koyuyoruz. Mesleki sorunlar yanında, etik sorunları da gündeme taşıyıp, daha iyi bir gazeteciliğin alt yapısını oluşturmak hedefindeyiz” diyor.

“...Örneğin Taksim Gezi Parkı'na yapılan son müdahaleden sonra o kadar ağır bir bilanço varken, Sabah Gazetesi ertesi gün 'Günaydın Gezi' manşetiyle çıktı. Böyle bir yerde çalışmak çok zor olsa gerek...”

Herkes Bir Şekilde Etik Kaygı Taşıyor

Süleyman İrvan, holding medyası denilen medya kuruluşları da dahil, herkesin kendine göre belli etik kodları olduğuna, bunun öneminin bu kuruluşlar tarafından da farkına varıldığına işaret ediyor. “Kıbrıs'ta da herkes bir şekilde bu etik kaygıları taşıyor. Objektif habercilik yaptığını iddia eden her kurumun etik kaygısı var aslında” diye konuşuyor, İrvan. Yapılan anketlere göre medyaya güvenin son derece düşük olduğunu da hatırlatıyorum Süleyman İrvan'a... İrvan, bu anketlerde sorulan genel soruların yanıltıcı olabileceği görüşünde...

“...Özgürlüğü kısıtlamanın aksine, özgürlüklerin yaygınlaşması için de bir işleve sahip olacağımıza inanıyorum...”

“Bu sorulara verilen cevaplarda medyaya güvenmediği söylenirken, ankete katılanlar en çok güvendikleri yayın kuruluşu ya da gazeteciye dair cevap bulabiliyorlar. Hem güvenmeyip hem de okumak ya da izlemek nasıl olabilir ki” diyor İrvan.

Kuzey Kıbrıs Medyası Türkiye'den Daha Demokratik

Kuzey Kıbrıs'ta özellikle Türkiye medyasına göre çok daha demokratik bir medya yapısının olduğuna inandığını söyleyen İrvan, “Gazetelerde her basın bildirisini yer buluyor, haber oluyor. Bu son derece önemli. En sağdan en sola kadar her görüş kendini bir şekilde ifade edebiliyor. Bu belki genel yapıdan da kaynaklanıyor olabilir. Belki imkansızlıklar nedeniyle TAK haberlerinin ağırlıklı olarak kullanılmasının da bunda bir etkisi vardır. Ama sivil toplum örgütleri ya da sendikalar gazete editörünü arayıp 'neden benim basın bildirim yer bulmadı' diye sorgulayabiliyorsa, bu son derece memnuniyet verici olarak da değerlendirilebilir” şeklinde konuşuyor.

Medya Etik Kurulu'nun herhangi bir şekilde özgürlükleri kısıtlayıcı bir rol içinde olmayacağını özellikle altını çizen Süleyman İrvan, daha önce Türkiye'de kurulan böyle bir konseyle ilgili özgürlüğün kısıtlanacağına ilişkin kaygılar olduğunu hatırlatıyor, ancak bunun Kuzey Kıbrıs için geçerli olmadığını vurguluyor.

“Özgürlüğü kısıtlamanın aksine, özgürlüklerin yaygınlaşması için de bir işleve sahip olacağımıza inanıyorum” diyor.

Süleyman İrvan, Medya Etik Kurulu'nun çalışmalarına ilgili iyimser olduğunu söylüyor. Bu iyimserliği ise şöyle açıklıyor;

“Biz kurulda ilk toplantımızı yaptığımız gün, hükümetin de değiştiği gündü. Böyle pozitif bir ortamda başlamanın avantajının olacağına inanıyorum. Başlangıcı ne kadar iyi yaparsak biliyoruz ki arkası da o kadar iyi gelecek” diyor.

“...Biz aslında gazeteciliği bu ülkede saygın bir konuma taşımak, standartlarını yükseltmek ve toplumun medyaya güvenini sağlamlaştırmak için çaba harcıyoruz. Zaten sıkıntı yaşayan gazetecilere bir ceza da biz verelim diye bir durum yok. Daha iyisi nasıl olabilir diye çaba koyuyoruz. Mesleki sorunlar yanında, etik sorunları da gündeme taşıyıp, daha iyi bir gazeteciliğin alt yapısını oluşturmak hedefindeyiz...”

Plan Proje Dairesi Müdürü Dr. Nazmiye Çelebi: Devletin Elini Basından Çekmesini İstedik

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nin oluşturduğu Medya Etik Kurulu, İçişleri Bakanlığı'nın meslek örgütü ve akademisyenlerle birlikte hazırladığı yasaya dayanıyor. Yaklaşık 1 yıllık bir çalışma süreci sonrasında ortaya çıkan ve Basın Etik Kurulu ile basına bir iç denetim mekanizması getirmeyi hedefleyen yasa tasarısı, şu anda Savcılık'tan görüş bekliyor.

Savcılık görüşü sonrasında, yeni hükümetin de konuyu gündeme almasıyla tasarı meclisten geçip yasalaşacak. İşte bu yasanın hazırlanmasında aktif rol alan İçişleri Bakanlığı Plan Proje Dairesi Müdürü Dr. Nazmiye Çelebi ile bu çalışmalarını ve yaşanan süreci konuştuk.

“... Amacımız kesinlikle yasaklamak, birşeyleri kısıtlamak değildi. Avrupa Birliği üyesi ülkelerin yasalarında örneğin, karalama, cinsel istismar, düşmanlığı körükleyici yazılar, çocuk ve gençlerin korunmasına yönelik sınırlamalar var. Biz de bundan yola çıkarak bir fikir alışverişi platformu oluşturmak istedik ...”

Farklı Uygulamaları Örnek Aldık

Çelebi, yasanın hazırlanması sürecinde hem Avrupa Birliği hem de Türkiye'nin uyumlaştırma çalışmalarının incelendiğini, aynı zamanda Fransa, İngiltere, Malta ve Güney Kıbrıs gibi Kuzey Kıbrıs için yakın ve örnek teşkil edebilecek ortak özelliklere sahip ülkelerin uygulamalarını da araştırdıklarını söylüyor. Avrupa Birliği yapısında, ortak bir basın yasası düzenlemesinin olmadığından yola çıkılarak, Kopenhag kriterleri içinde basın ve ifade özgürlüğüne atıfta bulunan gerekli düzenlemelerin üye ülkelere bırakıldığını anlatıyor, Çelebi.

“Biz yasaklamak amacıyla yola çıkmadık” diyen Çelebi, süreci şöyle anlattı:

“Bu çalışmaları yaparken, AB ve ada ülkelerini karşılatırdık. Oradaki uygulamalara baktık. Amacımız kesinlikle yasaklamak, birşeyleri kısıtlamak değildi. Avrupa Birliği üyesi ülkelerin yasalarında örneğin, karalama, cinsel istismar, düşmanlığı körükleyici yazılar, çocuk ve gençlerin korunmasına yönelik sınırlamalar var. Biz de bundan yola çıkarak bir fikir alışverişi platformu oluşturmak istedik. Bu amaçla da hukuçuları, akademisyenleri, iletişim fakültelerinin bölüm başkanlarını, Basın Konseyi, Basın-Sen ve Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'ni davet ederek toplantılar yaptık, birlikte çalıştık.”

Basın-Sen Başkanı Kemal Darbaz: “Gazeteci Örgütünün Kendi Kendini Yasal Zorlamaya Koyması Abestir”

Kemal DARBAZ / Basın-Sen Başkanı

Basın-Sen, Medya Etik Kurulu toplantılarına katılmış ancak kurula temsilci göndermeme kararı almıştı. Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, Dış Basın Birliği, Kıbrıs Türk Spor Yazarları Derneği, Haber Kameramanları Birliği, Kıbrıs Türk Karikatürcüler Derneği ve Bayrak Radyo Televizyon Kurumu Çalışanları Sendikası, 1 Nisan'da “Medya Etik Kurulu Deklarasyonu”nu imzalamıştı. Şu anda oluşan Medya Etik Kurulu'na bu meslek örgütleri destek verirken, Basın-Sen'in imzası yer almıyor. Bunun gerekçelerini, Basın-Sen Başkanı Kemal Darbaz ile konuştuk.

“...Zaten İngiliz döneminden kalma bir Basın Yasası var. Bunun yanında Basın İş Yasası var. Ceza Yasası'nda da basınla ilgili ayrı düzenlemeler yer alıyor. Böyle bir ortamda bir gazeteci örgütünün kendi kendini yasal birtakım zorlamaların içine koyması abesle iştirigaldir...”

YASAL ZORLAMA ABES

Kemal Darbaz, Medya Etik Kurulu'nun önceki yönetim döneminden kalma bir çalışma olan Etik Yasası'na dayandırıldığını söylüyor. Basın konusunda bir yasal düzenleme fikrine karşı olmalarına rağmen, konuyla ilgili İçişleri Bakanlığı'nda yapılan toplantılara katıldıklarını ve burada görüşlerini ortaya koyduklarını belirten Kemal Darbaz, “Biz katıldığımız toplantılarda böyle bir yasaya gerek olmadığı görüşünü ortaya koyduk” diyor ve devam ediyor...“Zaten İngiliz döneminden kalma bir Basın Yasası var. Bunun yanında Basın İş Yasası var.

Ceza Yasası'nda da basınla ilgili ayrı düzenlemeler yer alıyor. Böyle bir ortamda bir gazeteci örgütünün kendi kendini yasal birtakım zorlamaların içine koyması abesle iştirigaldir.”

“...Bu kurula Barolar Birliği ve üniversitelerden insan katmanın anlamı yok. Örneğin sağlık alanında bir konuda düşünce üretmek için ilgili örgütten görüş alabildiğiniz gibi barodan da görüş alabilirsiniz ancak bu kurulun tamamen meslekte örgütlü dernek, birlik ve sendikaların biraraya gelmesiyle oluşması gerektiğini düşününüz. Konunun içeriğine göre farklı otoritelerden de ancak görüş ve katkı alınabilir...”

DEKLARASYON YASANIN KOPYASI

Medya Etik Kurulu Deklarasyonu'nun aslında yasanın bir kopyası olduğunu söyleyen Kemal Darbaz, yeni bir yasal alan yaratılmaya çalışıldığını ve Gazeteciler Birliği'nin de Medya Etik Kurulu'nu buna dönüştürdüğünü söylüyor.

“Biz örgüt olarak Medya Etik Kurulu'nun olması gerektiğine inanıyoruz” diyen Darbaz, “Bizim itiraz ettiğimiz bunun oluşumu ve çalışma prensipleridir” diye devam ediyor.

Baro'nun kuruldaki yerini de eleştiren Darbaz, “Bu kurula Barolar Birliği ve üniversitelerden insan katmanın anlamı yok. Örneğin sağlık alanında bir konuda düşünce üretmek için ilgili örgütten görüş alabildiğiniz gibi barodan da görüş alabilirsiniz ancak bu kurulun tamamen meslekte örgütlü dernek, birlik ve sendikaların biraraya gelmesiyle oluşması gerektiğini düşününüz. Konunun içeriğine göre farklı otoritelerden de ancak

Tıp alanında, mimarlıkta etik sorunu yok mu? Onlara da etik kurulu mu lazım? Kuzey Kıbrıs'ta tüm alanlarda etik sorunu yaşanıyor. Neden sadece basınla ilgili etik sorunlar tartışılıyor?”

“...Burada birincil sorun aslında etik sorunlardan ziyade, çalışma yaşamıyla ilgilidir... İş-aşla ilgili, işten atılmayla ilgili durumlardır...”

görüş ve katkı alınabilir” diye konuşuyor.

Katıldıkları iki toplantıdan birinde çalışılan taslakla ilgili öneriler sunduklarımı, ancak bunların dikkate alınmadığını söyleyen Darbaz,

“Biz kurulun hiçbir şekilde ceza vermesini istemiyoruz” diyor ve şöyle devam ediyor:

“Etik denilince akla ilk gazetecilik geliyor.

BİRİNCİL SORUN ÇALIŞMA YAŞAMI

Darbaz, EFJ (European Federation of Journalist)'den de görüş aldıklarını ve Medya Etik Kurulu'nda temel prensibin uzlaşa temelinde olması gerekliliğinin de altını çiziyor. “Mümkün olduğunca yasalardan bağımsız bir yapıda meşruluk temelinde uzlaşıyla çözüm üretmelidir” diyor.

Basın-Sen Başkanı Kemal Darbaz, Gazeteciler Birliği araştırmasında etik sorununun en önemli sorun olarak yer aldığını da hatırlatarak, “Ben bilimsel verilere inanıyorum ancak bu araştırma sonuçlarına katılmıyorum. Burada birincil sorun aslında etik sorunlardan ziyade, çalışma yaşamıyla ilgilidir. İş-aşla ilgili, işten atılmayla ilgili sorunlardır” diyor.

Ve yine medyada yaşanan en önemli sorunlardan birinin sahiplik yapısının değil, siyasilerin kendisinden kaynaklanan sorunlar olduğuna vurgu yapıyor.

Medyada Etik

Medyada etik konusundaki görüşlerini bazı gazetelerin Genel Yayın Yönetmenlerine sorduk. Medya genelinde etik konusunda tablonun iyi olmadığını söyleyen yönetmenler, teknolojik gelişme ve haber hızının da etik ihlallerinde önemli rol oynadığı görüşünde.

“...Yeni nesil, teknolojik gelişmenin cazibesine kapılarak hızlı ve önde olmanın aşırı hevesi içindedir... Bunu yaparken de haberi kaynağından araştırıp, doğruyu bulma noktasında zaman zaman ihmalkar davranıyorlar. Kulaktan duyma bilgileri çoğu kez 'güvenilir kaynak' kılıfı içinde büyük hatalar yaparak yayıncılıkta tartışılan 'etik' sorununa aslında temel neden oluşturuyorlar...”

Vatan Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Erten Kasımoğlu, gazetenin kendi iç denetim mekanizması olduğunu vurgularken, “İnsan hak ve özgürlüklerine karşı sorumluluk bilinci içinde olan yayıncı, öz denetimi ihmal etmemeli” diyor.

“Hızlı haberi yakalayıp 'atlatma habercilik' yapmak adına birilerine veya kamuya telafisi imkansız zararlar verilebileceği hep akılda tutulmalıdır” şeklinde konuşan Kasımoğlu, genç kuşak gazetecilerle ilgili görüşlerini ise şöyle özetliyor:

“Yeni nesil, teknolojik gelişmenin cazibesine kapılarak hızlı ve önde olmanın aşırı hevesi içindedir. Bunu yaparken de haberi kaynağından araştırıp, doğruyu bulma noktasında zaman zaman ihmalkar davranıyorlar. Kulaktan duyma bilgileri çoğu kez 'güvenilir kaynak' kılıfı içinde büyük hatalar yaparak yayıncılıkta tartışılan 'etik' sorununa aslında temel neden oluşturuyorlar.”

En çok tartışılan sahiplik konusunda da etik değerlerin önünde değerlendirilen patron çıkarlarının, kamu hizmetine değil ancak kendi kişisel çıkarlarına dayalı rantlarına hizmet edebileceğini söylüyor ve ülkede az da olsa bu anlayışla çalışan kurumların olduğunu anlatıyor.

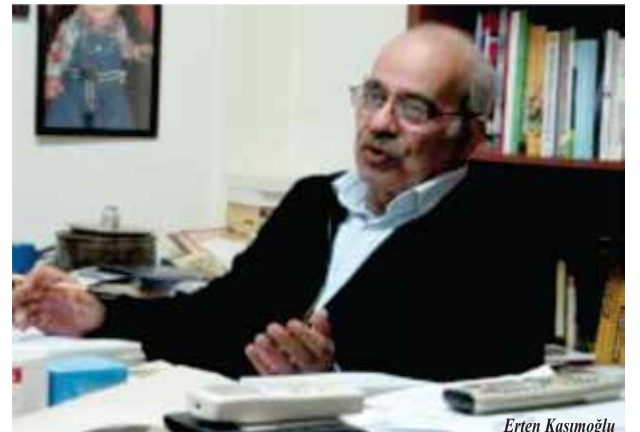
“Yayın ilkelerinden sapmama kararlılığı, reklam verenlerle ilişkilerde bir intiba oluşturduğu sürece mali açıdan bir kaygı oluşturmaz” diyen Kasımoğlu, kendi yayın ilkelerine uygun bulmadıkları reklamları reddettiklerini de söylüyor. Kasımoğlu, aynı zamanda, etik konusunu gazetecinin kendi kişiliği ile de bütünleştiriyor ve şöyle devam ediyor:

“Etik, gazetecinin vazgeçilmez prensibi olduktan sonra, bunun toplamı zaten kurumsallaşmayı kendiliğinden ortaya çıkarır. Önemli olan, bu vazgeçilmezliğin tüm basın sektöründe hayat bulabilmesidir.”

Medyada en çok tartışılan mahkeme haberlerinde zanlı isim ve fotoğraflarının yayımlanmasını ise tamamen rekabete bağlıyor Erten Kasımoğlu. Ama ülke genelinde medyanın durumu için ise kararsız değil. Şöyle devam ediyor:

“Gazete- televizyon ve radyo toplamının tümüne birden bakılacak olursa, resmi parti gazeteleri dışındaki yayın organlarının, habercilik ve yorum çeşitliliği açısından umut verici bir gelişme yaşandığını söyleyebilirim.

Tarafli veya tarafsız yorum yayınları yanısıra, televizyondaki tartışma programları, ekonomik, sosyal, kültürel ve özellikle siyasal gelişmemizde önemli bir değer oluşturmaktadır. Bütün bunların içine iyice algılanabilen etik yani ahlak değerlerinin yerleştirilmesiyle, Kıbrıs Türk basınının geleceğini çok daha parlak görüyorum.”

Erten Kasımoğlu

İç denetim mekanizmasını 'olmazsa olmaz' olarak niteleyen Yenidüzen Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Cenk Mutluyakalı, bunun için de profesyonel kadroya ihtiyaç olduğunu altını çiziyor ve “Mesleği yaşam tarzı, dünyası gazetecilik olan insanlar, sorumlu davranmak durumundadır” diyor ve mesleki kaygısı olmayanların bu alanda sorumlu da davranmayacağına işaret ediyor.

Zaman zaman hizmet içi eğitim çalışmaları yaptıklarını; farklı sivil toplum örgütleriyle intihar haberlerinin yansımaları, toplumsal cinsiyet eşitliği ve şiddete yönelik haberlerin etkileri üzerinde de çalıştıklarını anlatan Mutluyakalı, Yenidüzen Gazetesi'nin bir süre önce oluşturduğu Ombudsmanlık kurumunun/ okur temsilciliğinin ötesinde, etik konusunda da önemli öğretiler sağladığının altını çiziyor.

Mutluyakalı, popüler gazetecilik anlayışının da zaman zaman etik sorunlar yarattığına işaret ediyor ve şöyle devam ediyor;

“Eğer 'etik kaygılarınız' olmazsa, yani 'sorumsuz' davranırsanız, mevcut toplumsal kültür içerisinde çok fazla konuşulmak, gündem olmak şansınız vardır. Yalanın ve sansasyonun alıcısı çoktur, biliyoruz... Ama bu biraz kolaycılık. Gazetecilik gücüyle, iyi bir araştırma ve haber üretimiyle, gazetecilik etiğine sarılarak da bunu başarabilirsiniz.”

Medyada sahiplik konusunun dünyada da çok tartışılan bir konu olduğunu hatırlatan Mutluyakalı, konuya örnek olarak Taksim Gezi Parkı olayları sırasında Türkiye'de ana akım medyanın suskunluğunu örnek gösteriyor.

“En son Türkiye'deki 'Gezi Parkı Direnişi'nde yaşananlara bir bakınız... Karartılmış bir medya... Eğer Halk TV olmasa, gözlerimiz kapalı kalacak. Çünkü pek çoğu holdinglerinin, güç odaklarının, sırtını iktidara dayayan patronların medyası” diyor Mutluyakalı, bunun için de gazetecilerin özgürlüğü ve özerkliğinin güçlendirilmesi gerekliliğinin özellikle altını çiziyor.

Kurumsallaşmanın son derece önemli olduğuna işaret eden Mutluyakalı, medyadaki en büyük tehlikenin tekel olduğuna ve bunun mutlaka önlenmesi gerektiğine de vurgu yaparak, ilan, reklam ve sponsorluk kriterlerinin belirlenmesi gerektiğini söylüyor. “Medya, ayakta kalmak için 'hükümetlerle' özel ilişki kurmak zorunda bırakılmamalı, 'reklam verenler'in kucağına itilmemeli” diyor Mutluyakalı, çok tartışılan intihar, şiddet ve mahkeme haberleriyle ilgili ise şöyle konuşuyor:

Cenk Mutluyakalı

“...En son Türkiye'deki 'Gezi Parkı Direnişi'nde yaşananlara bir bakınız... Karartılmış bir medya... Eğer Halk TV olmasa, gözlerimiz kapalı kalacak. Çünkü pek çoğu holdinglerin, güç odaklarının, sırtını iktidara dayayan patronların medyası...”

“İntihar haberlerinde ya da şiddet ve kan içeren fotoğraflarda artık yaygın medyamızdaki önemli isimler çok daha özenli davranıyor. Mahkeme haberleri, genel bir 'rekabet' ve 'merak' anlayışı içerisinde, pekçok zanlıyı 'suçlu' gibi gösterme anlayışını sürdürüyor. Bu konunun çözümü basittir. Aslında, mahkeme koridorlarında dahi fotoğraf çekmek yasaktır. Bu yasa uygulanır. Kimi zaman polis kendisi 'şovunu' yapmak için buna izin veriyor.”

Cenk Mutluyakalı'ya göre, ülke genelindeki kirlenme ve yozlaşmadan medya da nasibini alıyor. Medyanın ilerlemesinde anlayış değişimlerinin gerekliliğine vurgu yapan Mutluyakalı, “Bu kadar muhafazakar, içine kapalı, kendi iradesine sahip olamayan, sindirilmiş, vesayeti içselleştirmiş, dünyadan kopuk bir yapıda çok kolay değil” diyor.

Kıbrıs Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Süleyman Ergüçlü, gazete iç denetim mekanizmasında genellikle son değerlendirmelerin kendisinden geçtiğini söylerken, bu aşamada gazetenin genel ilkeleriyle uyup uymadığına ve etik bir ihlal olup olmadığına baktığını ifade ediyor.

“Gazetenin yayın çizgisi hiçbir zaman etikle çelişmiyor, çelişmemesi lazım” diyen Ergüçlü'ye göre, gazetecilikte etik kurallar çerçevesinde her görüş dile getirilebilir, bu mümkün.

Tamamen tarafsızlığın söz konusu olamayacağını da ifade eden Ergüçlü, tarafsızlığın daha çok bağımsızlık nosyonu ile anlatılabileceği görüşünde. “İnsansanız muhakkak eğilim olur. Mühim olan bu eğilimi çalıştığınız ortama yansıtmamak. Bu da bağımsızlıkla sağlanabilir. İlgili bütün tarafların görüşlerini verirseniz, genellikle bu ilkeyi yerine getirirsiniz” diyor Ergüçlü.

“Belki bu söyleyeceklerim okuyucularınızı çok mutlu etmeyecektir” diyerek, dikkat çekici bir noktaya işaret ediyor...

“Gazetecilikte, kendi iç yönetiminde demokrasi yoktur. Yayınlar diktatörlükle çıkar. Yayın organlarında haber toplantılarında herkes kendi görüşünü söyler ama ne olacağına en son Genel Yayın Yönetmeni karar verir.”

Meslekte “patron ne derse yaparım” diyenler olduğu gibi, “benim kişisel kurallarım vardır, bana uymadığı yerde giderim” diyenlerin de olduğunu söyleyen Ergüçlü, sahiplik modellerinin bu anlayışlar üzerinden belirleyici olduğunu söylüyor.

Ergüçlü, reklam verenlerin ve mali kaygıların da yayınlarda mutlaka belirleyici olduğu görüşünde. “Medya kuruluşunun tavrı ya da etik belli bir noktaya kadar etkili olur. Özellikle oturulup düşünülme bile, reklam veren kuruluşlara daha sempatiyle bakılır” diyor.

Etik konusuna yaklaşımın gazetecinin kendi bireysel kültür ve yetiştiriliş tarzıyla alakalı olduğu gibi, temelde kurumun kendi pratikleriyle alakalı olduğunu söyleyen Süleyman Ergüçlü, “Yine de kişi eğer evinde sürekli küfrediyorsa, gazetede de küfürlü bir ifadeyi yadırgamayabilir. Bu kolay kolay eğitimle gelebilecek bir şey değildir” diyor.

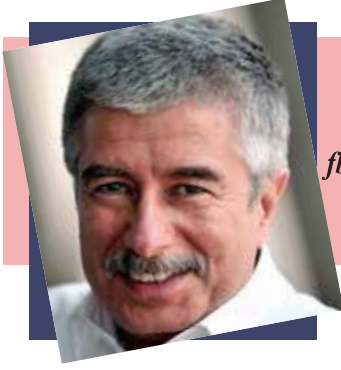
Süleyman Ergüçlü

“...Gazetecilikte, kendi iç yönetiminde demokrasi yoktur. Yayınlar diktatörlükle çıkar. Yayın organlarında haber toplantılarında herkes kendi görüşünü söyler ama ne olacağına en son Genel Yayın Yönetmeni karar verir...”

Ergüçlü, mahkeme haberlerinde zanlı isim ve fotoğraflarının yayımlanmasının genel olarak çok hassas ve zor bir durum olduğunu söylerken, kendisinin kişisel olarak bu yayınları doğru bulmadığının ve yayınlarda da bu ilkeye göre hareket ettiğinin altını çiziyor.

Ergüçlü'ye göre, Kuzey Kıbrıs'ta medyanın genel durumu da çok iyi değil. Ancak bu konuda fazla konuşmayı tercih etmiyor.

Soru Sormak İktidarı Paylaşmaktır

Faruk BİLDİRİCİ
fbildirici@hurriyet.com.tr

Soru sormak bir tür iktidardır aslında. Muktedirlerin karşısında bile güç sahibi yapar gazeteciyi. Sorarken karşısındaki iktidar sahibiyile eşit konumdadır gazeteci. Eşitler arası bilgi alışverişini de o yönlendirir.

Politikacısından bürokratına, sanatçısından vatandaşına kadar kim olursa olsun insanların karşısına geçip yanıtını merak ettiği her soruyu sorabilmek azımsanamayacak bir güçtür.

Sanırım gazeteciliğe ilk başladığım yıllardı soru sormanın gücünü fark ettiğimde. Yazmak kadar sormaktan da keyif aldım hep. Soru sorma teknikleri üzerinde kafa yormak, dolaylı sorularla bilgi almayı başarmak, sıradan basın toplantılarını bile sorular sayesinde gazetecilik maçına çevirmek çok eğlenceliydi.

Hele sonraki yıllarda Turgut Özal gibi hafızası geniş, dili kıvrak bir politikacıyla soru cevap oyunlarına girişmek müthiş öğretici, bir o kadar da keyifliydi. Özal'ın açık uçlu sorulara ansiklopedi sayfaları okur gibi uzun, rakamlarla, tarih bilgisi dolu yanıtlar verip kaçtığını farketmiştim.

O yüzden Özal'a hep kısa ve net sorular soruyor, tek soruyla bırakmayıp üzerine giderek kaçamak yanıtlar vermesine fırsat bırakmıyordum. Özal da bazen sinirlenmesine, kıpkırmızı olmasına rağmen yanıt vermeyi bırakmıyordu. “Anayasayı bir kere delsek ne olur” işte böyle bir sinir anında ağzından kaçmıştı. Bu tür sorulardan sonra ilk gördüğünde mutlaka takılırdı bana, “Sen bugün yine sol amigo ağabeylerinden çok etkilenmişsin” diye... İlhan Selçuk gibi Cumhuriyet yazarlarını kastediyordu bu sözleriyle. O zamanlar Cumhuriyet'te çalışıyordum.

Özal'ın Nakşibendi tarikatı üyesi olduğu söyleniyor ama bir türlü doğrulanamıyordu o günlerde. Başbakanlık binasında yaptığı geniş katılımlı aylık basın toplantılarından birinde söz alıp, ayağa kalktım:

“Nakşibendi olduğunuz söyleniyor, doğru mu?” Çok kızdı Özal bu soruya. Gazetecilerin meseleleri çarpıtmasından girip, iktidarın başarılı icraatlarına sarkan uzun bir konuşmayla yanıt verdi. Sözünü noktaladığı an yeniden fırladım:

“Ama ben soruma yanıt alamadım, Nakşibendi misiniz, değil misiniz?”

Yine aynı yolu seçti Özal, soruyu yanıtlamak yerine yine genel bazı ifadelerde meseleyi geçiştirmeye çalıştı. Konuşmasını bitirdiğinde bir kez daha kalktım, “Hayır demediğinize göre, yanıtınızı evet kabul ediyorum” dedim.

Bir süre havada asılı kaldı sözcüklerim. Özal ne diyeceğini bilemedi; bir bana, bir salona baktı. Dudakları kıpırdadı ama sonra vazgeçti yanıt vermekten. Bereket o sırada bir gazeteci el kaldırıp ekonomiyle ilgili bir soru yöneltti de konu değişti; Özal'ın yüzü rahatladı.

Muhtemelen birçok kişi Özal'ın bana çok kızdığını düşünmüştü. Evet sinirlenmişti, ama sadece gazeteci kimliğime. Orada görevimi yaptığımın, gazeteci olarak başbakanın yaşamıyla ilgili her şeyi irdelemenin doğal olduğunun farkındaydı. Hoşgörülü bir siyasetçiydi. O nedenle o gün salondan çıkarken yan yana gelince yine her zamanki gibi gülümseyerek kravatıma takıldı; kızımı sordu.

O gün dönemin en güçlü isminin karşısında hiç geri adım atmadan soru sorabildiğim için mutluydum. Bana bu gücü veren mesleğimdi.

Gurur duyuyordum mesleğimle. Yanlış anlaşılmasın, sadece ben değil, bütün gazeteci arkadaşlar Başbakanı, bakanlara, politikacı ya da bürokratlara rahatça her tür soruyu sorabiliyorlardı. Sanırım bunun nedeni sadece o dönemin gazetecilerinin kişisel, mesleki birikimleri değildi; çalıştıkları kuruluşun sahadaki elemanlarına her koşulda sahip çıkmasıydı.

Gazeteler, siyasi iktidarlara karşı güçlüydü; elemanlarını rahatlıkla savunabiliyorlardı iktidarlardan gelen ters rüzgarlara karşı. Sahadaki gazeteci de gazetesinin gücünü arkasında hissettiği için dimdik durabiliyordu.

Günümüzde hava döndü, artık gazetecilere en çok yöneltilen eleştirilerden biri soru sorulamaması. Magazin muhabirleri için de dile getiriliyor bu eleştiri, yargı, spor ve tabii politika muhabirleri için de.

Maalesef bu eleştirilerin haksız olduğunu söyleyemiyorum. Elbette kimi zaman mesleki yetersizliklerden kaynaklanıyor soru soramama hali. Çoğu zaman da sahadaki

gazetecinin kendini güçlü hissedememesinden...

Gezi eylemlerinden ne mesaj alındığını Reuters muhabiri sorabildi Başbakan Erdoğan'a. Neden Türkiye'deki medya kuruluşlarından bir gazeteci soramadı o soruyu? Oysa eminim oradaki gazetecilerin hemen hepsi o sorunun sorulması gerektiğinin farkındaydı.

Ama onlar, Reuters muhabiri gibi Başbakan tarafından azarlanmayı göze alamazlardı. Çünkü çalıştıkları medya kuruluşlarının onlara sahip çıkacağından emin olamazlardı.

Nitekim Başbakan Erdoğan'ın bir yılbaşı gecesi soru soran gazeteciyi azarlamasının sonuçlarını, Başbakanlık'taki akreditasyon yasaklarını biliyorlardı gazeteciler. Hani derler ya, bir zincirin gücü en zayıf halkası kadardır.

Artık medya kuruluşlarının sahipleri eskisi gibi sadece yayıncılık alanında faaliyet göstermiyor. Bu da onları, gazetecilikle ilgili olarak ne kadar iyiniyetli olursa olsunlar iktidar karşısında zayıf, baskılara açık hale getiriyor.

Medya patronu güçsüz olunca sahadaki muhabirini ne kadar koruyabilir ki? Koruyamıyor tabii... O zaman da sahadaki muhabir muhatabı karşısında korunaksız, güçsüz kalıyor ve soru soramıyor.

Gücünü yitiren gazeteci soru soramayınca bilgi alamıyor; kendisine sunulan dezenformatif verilerin altını deşemiyor; olguları sorgulayamıyor. Olan da kamunun haber alma hakkına oluyor aslında.

Fark Yaratır

the magictouch
Digital Copy Centre & Design Office

FOTOKOPI - PRINT
PHOTOCOPY - PRINT

Digital Copy & Design
GRAFİK TASARIM - TABELA
GRAPHIC DESIGN - SIGNE

Semih Sancar Caddesi,
Hüseyin Karantinacı İş Merkezi,
Bellapais Işıkları Yolu Üzeri
Girne / Kıbrıs
0392 315 7939
0392 816 0573
0392 816 0574
info@magictouchcyprus.com
magictouch2@hotmail.com

Ermataş Showroom Yanı
Küçük Kaymaklı / Lefkoşa
0392 227 2937
0392 228 5533
magictouch2@hotmail.com

Mete Adanır Caddesi No:7
Lavash Restaurant Yanı Girne
0392 815 46 35 -
0533 847 90 79
email :
emine@magictouchkyrenia.com
web:
www.magictouchkyrenia.com

f Magictouchkyrenia   e Magictouchk   magictouchkyrenia

Etik Kodlar Güney'de De Sansasyonun Gölgesinde Kalıyor

Doğuş Özokutan ÇİFTÇİOĞLU
dogusozokutan@gmail.com

Tiraj ya da reyting kaygısı, dünyanın her yerinde olduğu gibi ülkemizde de medya kuruluşlarını sansasyonel haberler yayınlamaya itiyor. Sansasyonel haberler ise sıklıkla etik kodların ihlal edilmesine ve habere konu olan kişilerin ya da yakınlarının mağdur olmasına sebep oluyor.

Adamızın her iki tarafında da medya, özellikle kişisel bilgilerin ifşa edilmemesi ve şiddet mağdurlarının acılarının pekiştirilmemesi konusunda yeterli duyarlılığı göstermiyor.

Aslında bu ve benzeri durumlarda mağdur olanların haklarını savunacak, medya kurumlarının etik kurallara uygun davranıp davranmadığını kontrol edecek bağımsız kurumlara büyük görevler düşüyor.

Kıbrıs'ın Kuzey'inde kısa süre önce imzalanan bir deklarasyonla hayata geçen "Medya Etik Kurulu" yakında çalışmalarına başlayacak.

Kıbrıs'ın Güney'inde ise 1997 yılından bu yana faaliyet gösteren "Kıbrıs Medya Şikâyet Komisyonu" (CMCC), Kıbrıs Rum basınının ihlal ettiği etik konularla yakından ilgilenip, mağdurlar ve medya kurumları arasında uzlaşma sağlayan bir köprü görevi görüyor.

Resmi makamlardan ve yasal denetimden bağımsız şekilde çalışan komisyonun ana amacı, basın özgürlüğünü ve haber etiğinin uygulanmasını sağlamak; ayrıca halkın medyayla ilgili şikâyet edebileceği bir kuruluş olmak.

Komisyon halkın yanı sıra gazetecilerin de şikâyetinde bulunmasına olanak sağlıyor.

Ancak bu konuda sohbet etme fırsatı bulduğum Politis Gazetesi muhabiri Chrysta Ntzani'nin aktardığına göre, Kıbrıs'ın Güney'inde çalışan basın mensuplarının şikâyetinde bulunduğu öncelikli merci Gazeteciler Birliği.

13 üyeden oluşan CMCC'nin başkanı bağımsız bir kişi. Komisyonunda başkan dışında medya kurumları ve meslek örgütlerinden 9 üye ve halk arasından seçilen 3 üye yer alıyor. Halk arasından seçilen üyeler içinse kriter dürüstlüğü ve tarafsızlığıyla tanınan biri olmak.

CMCC, sadece yazılı basına ilişkin değil, tüm medya organlarına ilişkin şikâyetleri dikkate alıyor. Rahatsız edici bir yayınla ilgili şikâyetinde bulunmak isteyen bir kişinin en geç 30 gün içinde komisyona başvurması gerekiyor. Komisyonun yasal bir yaptırım gücü bulunmasa da, ilgili medya organının ya da gazetecinin komisyonunda alınan kararı yayınlama yükümlülüğü bulunuyor.

Günter Verheugen bile şikâyetçi olmuştu!

Avrupa Komisyonu'nda bir dönem Genişlemeden Sorumlu Üye sıfatıyla yer alan Günter Verheugen'in şikâyeti, kuşkusuz Güney Kıbrıs'taki Medya Şikâyet Komisyonu'na yapılan en ilginç şikâyetlerden biri. Belki hatırlıyorsunuzdur, Referandum'dan önce Kıbrıs Radyo Yayın Kurumu (CyBC –PIK) aracılığıyla Rum halkına seslenmek ve Annan planının olumlu yanlarını anlatmak isteyen Günter Verheugen, bu talebinin reddedildiğini açıklamıştı.

"Günter Verheugen'in sansürlenmesi" olarak dünya çapında ses getiren olay, "halkın bilgi alma hakkının engellendiği" şikâyetiyle komisyonun gündemine gelmişti. Dönemin PIK yöneticilerinin savunmalarını dinleyen komisyon, Verheugen'in engellendiğine ilişkin açık kanıtlar bulunmadığını ancak, yine de komiserin ekrana çıkamayışının etik kodlara bağdaşmadığını duyuran bir rapor yayınlamıştı.

Komisyonun internet sitesinde yer alan bilgilere göz attığımızda, Kıbrıs Rum medyasıyla ilgili en fazla şikâyetin kişisel bilgilerin ifşaası, özel hayata ilişkin fotoğrafların yayınlanması, mağdurların kişisel acılarını arttıracak şekilde haberler yapılması olduğunu görüyoruz.

Politis Gazetesi muhabiri Chrysta Ntzani de, Kıbrıslı Rum gazetecilerin etik kodlara büyük oranda bağlı kalmaya çalıştığını ancak yine de her yıl CMCC'ye özellikle özel hayata ilişkin bilgilerin yayınlanması, ve şiddet mağdurlarının acılarını arttıracak haberler konusunda şikâyetler yapıldığını söylüyor.

Komisyunun ele aldığı şikâyetlerden bazıları şöyle:

- Bir Polis memurunun yaşadığı iddia edilen cinsel deneyimlere ilişkin TV haberi
- Bir öğretmenin çıplak fotoğrafının yayınlanması
- UNOPS aleyhine yanıltıcı haber yapma ve cevap hakkının engellenmesi
- Sahtekârlıkla elde edilen kişisel bilgilerin yayınlanması
- Bir tecavüze ilişkin haberler yaparak mağdurun kişisel ızdırabının arttırılması
- Bir çocuğa yönelik olarak işlenen cinsel suçtan bahsedilirken, çocuğun kimliğinin deşifre edilmesi ve ızdırabının arttırılması
- Bir rahibin homoseksüel olduğunu iddia eden haberler
- Günter Verheugen'in CYBC aleyhine sansür şikayeti
- Yunanistan'da bir Kıbrıs Rum yolcu uçağının düşmesiyle ilgili haberlerin ele alınış biçimi
- Yunanistan'daki uçak kazasında ölen Rumları resmeden fotoğrafların yayınlanması

Aslında bu şikâyetlere bakıldığında Kıbrıs Türk basınında da zaman zaman benzer ihlalelerin yaşandığını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Örneğin Kıbrıs Türk medyasının da en problemli yanlarından biri, şiddet ve tecavüz mağdurlarıyla ilgili şahsi bilgilerin haberlerde kullanılması. Çoğu medya kuruluşu bir tecavüz olayının detaylarını yayınlamaktan çekinmiyor.

Hatta çoğu zaman haberi ilginç kılmak için en rahatsız edici detaylar ön plana çıkarılıyor. Mağdurların isimleri kapalı tutulsa bile, yaşadıkları bölge, aile hayatları gibi detaylar açıkça verildiğinden mağdurun kimliği deşifre oluyor. Ayrıca olaya ilişkin ardı arkası kesilmeyen haberlerle mağdurun kişisel ızdırabı daha da arttırılıyor.

Bu arada, unutmadan ekleyelim... Güney'deki komisyon yapılan her şikâyette ezbere davranarak medyayı suçlu bulmuyor. Örneğin UNOPS'un Kıbrıslı Rum gazeteci-yazar Makarios Duruşotis aleyhine yaptığı "yanıltıcı haber yapma ve cevap hakkı vermeme" şikâyeti komisyon tarafından haksız bulunmuş.

KKTC Medyasında Etik (Ahlâk)

Erten KASIMOĞLU

- *Yaşamın her alanında “etik” değerler vardır... Yani
- **“ahlaki” değerler!
- *Karşılıklı diyaloglarda etik,
- *Ticari hayat ve alış – veriş ilişkilerinde etik,
- *Sağlıkta, doktor – hasta ilişkilerinde etik,
- *Trafikte etik,
- *Büyüğün küçüğe, küçüğün büyüğe davranış biçimlerinde etik,
- *Çalışma hayatında etik,
- *Patron – işçi ilişkilerinde etik,
- *Siyasette etik,
- *Polis - vatandaş ilişkilerinde etik,
- *Yeme- içme, eğlence hayatında etik,
- *Saymakla bitiremezsiniz, eskiden “ahlaki değerler” denen günümüzün moda ifadesiyle “etik değerleri”...

Bu tabii ki bunların büyük bir kısmını içinde barındırıp, geniş kitleleri her biri için her gün, her saat ve her an etkileyen basın ve genel tabiri ile MEDYA etiği... Yani, basın ve medyada ahlak kuralları..! Basında ahlak kurallarına uymak...

Son günlerde ülkemizde yayın organı sayısı arttıkça gündemden hiç düşmeyen bir “sorun”! İnsani değerlere ve toplumun sosyal, kültürel, dinsel ve hepsinden önemlisi inanç ve düşünce hassasiyetleri karşısında dikkatli olmak...

Yapacağınız yayında, bu değerlerin sahibi kişi veya kitleleri rencide etmemek... Yalan veya kulaktan duyma haberlerle kamuoyunu rahatsız etmemek...

Tiraj veya reyting uğruna suçu yargıda kanıtlanmamış insanları suçlu ilan edip, onların toplumla ilişkilerini ve hepsinden önemlisi aile yapısını mağdur

edip, ömür boyu telafisi imkansız sosyal- ekonomik ve hatta ruhsal yaraların açılmasına sebep olmak... Günümüz medyasında ne acıdır ki bütün bunlar pervasızca işlenen bir suç haline geldi...

“Suç” diyorum, çünkü yayıncılıkta bütün etik dışı, yani ahlak kurallarını çiğneyerek ortaya çıkan kişisel, ailesel ve hatta kurumsal ve toplumsal mağduriyetlerin müsebbibi olmak bunu yaratan her yayın organı için aslında ciddi bir suçtur..!

Son 5-10 yıldır bizim ülkemizde de özellikle gazete, televizyon ve radyo gibi yayın organlarının sayısındaki hızlı artışın getirdiği rekabet hırsı, bazı gazete ve televizyonların “olumsuzluk” içeren haberlerin kamuoyunda rağbet görüp bunun tiraj ve reyting artışına neden olacağı gibi bir saplantı içinde olmaları nedeniyle kriminal ve özellikle cinsel suç içerikli haberleri alabildiğine süsleyip- püsleyerek, hatta cinsel suçları en ince ayrıntılarına kadar ve kendi fantazilerini de bu yayınlara ölçsüzce ekleyerek okura veya izleyenlere sunabilmektedirler...

KKTC medya arşivleri son yıllarda bu yayınların çarpıcı örnekleri ile doludur..!

Yetişkin gazete okuyucusu veya televizyon izleyicisinin nabzına göre şerbet vermek amacıyla bu yayınları yapanlar, bu yayınların gençler ve çocuklar tarafından da okunup izlendiğinin ve olup bitenlerin kendi düşünce dünyalarında sorgularken ne denli psikolojik ve ruhsal çalkantılar içinde sürüklendiklerini, tiraj ve reyting rantından başka birşey umursamayan sözüm ona medya patronlarının “etik dışı” yani ahlaksızca kendi iş ve iç dünyalarının aslında kamuoyuna da bir yansımasıdır!...

Belli başlı sivil toplum örgütleri bu kötü gidişe karşı zaman zaman tepki ortaya koymayı denemişlerse de, ülkemizde bazı gazetelerin ve televizyonların hala daha “mahkeme haberi veya magazin dünyası” adı altında duyarlı okuyucu kitlelerini rahatsız edici yayınlarını, azalmış olmasına karşın sürdürüyorlar...

Buna da mazaret “ne yapalım okuyucu bizden bunu bekliyor” şeklinde oluyor!...

İşte tam da medya- okur ilişkilendirilmesinde temel sorun burdadır...
Okur veya izleyici kitleler, bazı yayın organlarından ahlaki değerleri yerle bir etme tehlikesini içeren yayınları gerçekten talep ediyorlar mı..? Yoksa..!
İşte bunu medya örgütleri iyi araştırıp doğru teşhisin konmasını sağlamalıdırlar...

Yani, medyadaki “etik” sorununun bir parçasını da, okuyucu ve izleyicinin talepleri ile, kendinin olup olmadığı farkındalaştırılarak bu aynaya onların da dönüp bakmaları sağlanmalıdır.

1970'li yılların başında Ankara Basın Yayın Yüksekokulu'nda gazetecilik eğitimi gören arkadaşlarımız çok iyi hatırlayacak.

O yıllara hocaların hocası ve aynı zamanda Ankara Ajans Türk'ün sahibi Şevket Evliyagil öğrencilerine sürekli olarak “bir trafik kazası haberini bile yazarken iyi araştırın... Suçlunun, o suçtan dolayı olumsuz etkileyeceği ve ciddi hasarlara yol açabilecek yakın ailesini de düşünerek haberinizi veya yorumunuzu yapın” diye sürekli uyarılarda bulunurdu...

Basın ve medyada “etik' nedir, ne olmalıdır”a; yani “ahlaklı yayıncılık yapmak nedir ve ne olmalıdır”a bu küçük örnek sanırım yetip de artar bile... Ama tabii, anlamaz görünüp salt tiraj ve reyting iştahı uğruna inadını sürdürmek isteyenlere bu küçük örneklerle değil, davul zurna çalarak anlatacak olsak, o bile az...

ÖZSOY LTD.

* Her türlü emlak, inşaat ve tadilat işleriniz Birinci sınıf işçilikle yapılır.

* Hayal ettiğiniz her türlü ahşap işleri ücretsiz projelendirilir, titizlikle yapılır.

ÖZSOY LTD

1. Atatürk Cad, Ş.Özsoy Apt, Lefkoşa Tel: 22 73 409 - 227 14 09 Fax: 228 98 10
Email: ozsoyconstruction@hotmail.com

AVRUPA BİRLİĞİ'NDE MEDYA ETİĞİNE İLİŞKİN MÜKTESEBAT YOK

Gözde SÜREÇ SARI
gsurec@hotmail.com

Medya etiğine ilişkin Avrupa Birliği (AB) ülkelerinin tümünde uygulanan ve yaptırım gücü olan bir düzenleme bulunmuyor. Ancak AB'a üye ülkelerde meslek örgütlerinin çabaları sonucu ortaya çıkan yönlendirici ilkeler, medya alanında faaliyet gösterenlere etik konusunda bir yol haritası sağlıyor.

Bu ilkeler doğrudan bağlayıcı olmamakla birlikte bazı AB ülkelerinde hukuki bağlayıcılığı varmış gibi kabul edilirken, bazı ülkelerde yönlendirici ilkelere uyum çok daha düşük seviyede kalıyor.

Avrupa Konseyi Parlamenterler Asamblesi'nin 1993 yılında aldığı 1003 sayılı kararla, medya etiği konusunda önemli bir aşama kaydedildi. Karar, gazetecilik etiği, gazetecilerin uyması gereken temel prensipler ve görevlerini nasıl uygulayacaklarına ilişkin bilgiler içeriyor. AB üyesi ülkeler kararı zemin olarak, medya etiğiyle ilgili bazı düzenlemeler gerçekleştirdi.

Avrupa Birliği Koordinasyon Merkezi Sorumlusu Erhan Erçin, AB ülkelerinde medya etiği konusunda MEDYA'ya bilgi verdi.

“AB Müktesabata Yok”

AB üyesi ülkelerin tümünün medya etiği konusunda uyguladığı ortak bir müktesabat bulunmadığını belirten Erçin, bu konuda bir AB müktesabata bulunmadığını ifade etti. Erçin, üye ülkelerin kendilerinin yaptığı çalışmalar bulunduğunu söyledi.

“İngiltere Ciddi Çalışmalar Yapan Bir Ülke”

Erçin, AB üyesi bazı ülkelerin medya etiği konusunda çok hassas olduğunu, bazılarının ise konuya daha az özen gösterdiğini kaydetti. İngiltere'de meslek örgütünün yayınladığı “yönlendirici basın etiği ilkelerinin” ciddi şekilde uygulandığını belirten Erçin, bunun ötesinde kurumların da etik alanında çalışmalar yaptığını belirtti. Erçin, Reuters ve BBC'nin etikle ilgili

yaptığı çalışmaların, çok etkili ve referans alınan kaynaklar olduğunu kaydetti.

İngiltere'de bu alandaki en önemli belgenin, “Milli Gazeteciler Birliği”nin gazetecilikle ilgili “mesleki ahlak kuralları” olduğunu anlatan Erçin, kuralların 1936'dan bu yana uygulamada olduğunu ve 12 tane temel prensibi içerdiğini belirtti. Erçin, mesleki ahlak kurallarının gazetecinin uyması gereken temel hususlarla ilgili olduğunu vurguladı.

“Yol Haritası”

Erçin, medya etiği konusunda esas açılışın 1993 yılında Strasbourg'ta bulunan Avrupa Konseyi Parlamenterler Asamblesi'nin 1003 sayılı kararıyla olduğunu anlattı. Kararın, gazetecilik etiği, gazetecilerin uymaları gereken temel prensipleri ve görevlerini nasıl uygulayacaklarını anlattığını söyleyen Erçin, bu kararın medya etiği konusunda AB'deki temel prensip olduğuna işaret etti.

Bu kararı zemin olarak, birçok ülkenin çalışma yaptığını ve yapmakta olduğunu söyleyen Erçin, bunun medya etiği alanında bir yol haritası oluşturduğunu belirtti.

Erhan Erçin

Erçin, AB ülkelerinde medya etiği konusunu ciddiye alan ülkeler olduğu gibi, gazetecileri kontrol altına almaya çalışarak serbest görev yapmalarını engelleyen ülkeler bulunduğunu söyledi.

İngiltere'nin medya etiğini en ciddiye alan ülkelere olduğunu kaydeden Erçin, Macaristan'a ise basın özgürlüğü konusunda ciddi eleştiriler getirildiğini söyledi.

“Gazeteciliği Düzenleyen Yasalar Oluşmalıdır”

Gazeteciliği düzenleyen yasalar oluşturulmasının önemli olduğuna işaret eden Erçin, yasanın, meslek etiğinin temel prensiplerini de göz önünde bulunduracağını vurguladı.

Erçin, düzenlemelerin ve yasaların evrensel kurallar göz önünde bulundurularak yapılmasının son derece önemli olduğunu kaydetti.

“İnternet Medyası”

Erçin, İnternet medyası ve sosyal medyanın yaygınlaşmasıyla, basın etiği konusunda yapılması gerekenlerin çok daha fazla olduğunun ortaya çıktığını söyledi. İnternet medya yayıncılığının gelişmesinin

önemli olduğunu kaydeden Erçin, bu gelişme yaşanırken yapılan yayınların, gazetecilik ve basın etiği çerçevesinde gerçekleşmesinin de en az o kadar önemli olduğunu vurguladı.

Erçin, haber aktarma özgürlüğü gibi, kişisel haklara saygı gösterme, kaynağına dayalı haber yapma, önyargılı davranmama, tarafsız olma gibi ana ilkelerin de medya unsurları tarafından benimsenmesi gerektiğini ifade etti.

Meslek örgütlerinin de bu konuları etkin bir şekilde takip etmesi gerektiğini söyleyen Erçin, buna ek olarak medya kurum ve kuruluşlarının da etik konusunda kendi ilkelerini, evrensel uygulamalarla uyumlu bir şekilde oluşturmasının fayda sağlayacağını vurguladı.

HAMİT BEDEL OPTİK

Merkez: İsmet İnönü Bulvarı Telefon Dairesi yanı 76/B G.Mağusa

Tel: (0392) 365 1554-1544 Fax: (0392) 365 1564

Şube: Big Old Bazaar, Boğaz/İskele Tel: 0548 872 40 51

Web: www.hamitoptik.com, www.kktcpazari.com/hamitoptik, E-mail: hamitalkanbedel@hotmail.com

Deyimler Rastgele Kullanılmamalı

Bekir AZGIN

Deyimler, atasözleri gibi, kalıplaşmış sözlerdir. Yüzyılların imbiğinden geçerek şekillenmişlerdir. Bu nedenle bir deyimdeki kelimelerin yeri değiştirilemez. “Yok devenin başı” deyimini ile “Devenin başı yok” cümlesi arasında büyük anlam farkı var. Deyimlerde, ayrıca, aynı anlama gelse bile söz dizimine başka kelimeler konamaz. “Birinin yüzünden büyük zarara uğramak” anlamına gelen “Ateşine yanmak” veya “Nârına yanmak” yerine meselâ hoşluk olsun diye “Alevine yanmak” denemez.

“Çevir de kaz yanmasın” veya “Çevir kazı yanmasın” Ömer Asım Aksoy'a göre “Kırdığın potun farkına varır varmaz, sözünü kimseye dokunmayacak bir biçime çevirmek istiyorsun” anlamına gelen bu deyim 23 Mayıs günü gazetelerde şu şekilde kullanıldığını gördüm: Meclis konuşmasında Afet Özcafer “iki de bir saray, çevirin de gaz yandı, cumhurbaşkanlığı sarayını ikide bir suçlamayın” demiş.

Gazeteci arkadaşlar “Kaynak kişi öyle söyledi, biz de öyle yazdık” diyebilirler ve haksız da sayılmazlar. Ne var ki kaynak kişinin yaptığı dil hatalarını düzeltme sorumluluğu gazetecidedir. Bir gazetede yapılan dil hatalarının sorumluluğu kaynak kişiye değil, gazeteciye aittir.

Bir kere, bu cümlede iki tane, farklı yazılmış “ikide bir” ifadesi bulunuyor. “İkide bir, elde bir, binde bir, yüzde yüz, solda sıfır, devede kulak, gözde sanatçı, çantada keklik” gibi ad öbeklerindeki “de” ve “da” kendinden önce gelen kelimeye muhakkak surette bitişik yazılır. “Şurda burda, arada sırada, ötede beride, elde avuçta, ayda yılda” gibi ikilemelerde de öyle. Dolayısıyla “iki de bir” yazım şekli yanlıştır.

İkincisi, gaz dediğimiz şey, kaza benzemez. Çevirsen de yanar çevirmesen de.

Zaten yanmasa maazallah patlar. Herhalde Afet Hanım “Çevirin de kaz yandı, aynı şeyleri tekrarlayıp durmayın” demek istiyor. Ancak deyimini yerli yerinde kullanıp kullanmadığı tartışma götürür.

Kulağına kar suyu kaçmak
Rahatını kaçırın bir haber işitmek.
Kulağına kar suyu kaçırarak
Huzursuz edici bir haber vermek.

“Kültür Bakanlığı'nın kulağına şimdiden su kaçırılmış olalım.”

– (Melike Karakartal, Hürriyet, 05.04.13)
Su kaçırmanız fazla bir şey ifade etmez, ille de “kar suyu” kaçırmanız gerekir. Su soğuk olmalı ki insanı ürpertsin, rahatsız etsin. Bir de bakanlığın kulağı nasıl, nerede bulunacağı sorunu var. Bakanın kulağı elbette var, bakanlık ileri gelenlerinin de. Ya bakanlığın?

“Güzelyurt Anayolu Yine Kana Büründü”.

Bu bir kaza haberinin manşeti. (Haber Kıbrıs, 30.03.13)
Burada “kana büründü” diye bir deyim kullanılmıştır. Ne var ki sözlükleri karıştırdığınız zaman böyle bir deyim bulamayacaksınız. Peki, bu konuya uygun olabilecek ne gibi deyimler var?

“Kana boyamak” veya “Kana bulamak”:
Kan içinde bırakmak, kanla doldurmak.
“Karalar bağlamak” veya “Karalar giymek” veya “Karalara bürünmek”:
Yas alâmeti olarak siyahlar giymek, yas tutmak, mateme bürünmek.

Öyle anlaşılıyor ki burada bu iki deyim birleştirilip yeni bir deyim türetilmiştir. Halbuki söylenmesi gereken şu olmalıydı: “Güzelyurt anayolu kana boyandı/bulandı ve kazazedelerin yakınları karalara büründü”.

Deyimler doğru ve yerinde kullanıldığı zaman anlatımı zenginleştirir ve ona kelimelerin ötesinde bir anlam kazandırır. Deyimler başka bir dile çevrilirken de kelime kelime yerine, söz konusu deyim anlamını tercüme etmek gerekir. Aksi halde komik duruma düşülebilir.

İngilizcede bardaktan boşanırcasına yağın yağmur, “It is raining cats and dogs” deyimini ile ifade edilir. Bir Amerikan filminde bu deyim “Gökten kediler ve köpekler yağıyor” diye tercüme edildiğini anımsıyorum. Aman dikkat!!!

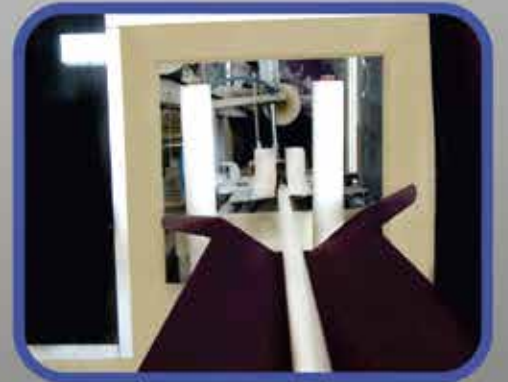
ALİ KARAVEZİRLER TİCARET LTD.

PVC Elektrik Tesisat Boruları

Her türlü bina elektrik müteahhitlik işleri, arsa parselasyon elektrik altyapı müteahhitlik işleri temiz, dürüst ve güven veren bir anlayış içerisinde itina ile yapılır.

MESARİFA
0533 820 80 87

Adres:Ercan Kavşağı - İskele Yolu, Cihangir / Lefkoşa

Tel:232 50 50 - 232 51 00 Fax:232 50 52 Gsm: 0548 870 50 52 - 0533 861 44 34

E-mail: aktek01@hotmail.com

Ferhat ATİK
info@kkctcyk.org

Değerler Felsefesi Ve Etik

Etik ve doğa arasında koşutluk kurmak güçtür. Çünkü insan ilkel çağlarda düşünce kabiliyetinde olan bir hayvan olarak düşünülmüş olsa da, artık bu söz konusu değildir. İnsanı hayvanlardan ayıran düşünce işlevi ile insan; bu işlevi kullanarak kendi evrenini oluşturmuş, geliştirmiştir.

Bu evren “**Kültürel Evren**”dir.

Bu aşamadan itibaren artık anlayabiliriz ki, insan ve onun kültürel evreni ile doğa, birbirinden farklı, hatta birbirine karşı iki dünyadır. İnsan, içgüdü ile doğanın parçası ama düşünce işlevi ile doğanın mevcut yapısının üzerine çıkan bir kültürel kurgunun sayesinde, doğadan farklıdır. **Ortega Gasset**'in insanı tanımlarken ifade ettiği kumaş örneğindeki gibi; “insanı var eden kumaşı, kısmen doğaya yakın, kısmen doğa dışıdır.” Dolayısı ile doğaya eklenen yeni bir dünya, insana yetmez noktada kurulmaya başlanan, doğaya rağmen, doğaya karşı ve doğaya ek olarak kurulmuştur.

Burada insanın hızlı bir özet sonrasında yazılı tarihine baktığımızda, kültürel evren ahlak gibi, inanç gibi kuralları olan ve bu kuralların kaydedildiği kaynağının '**deneyim**' olduğunu görebiliriz. İnsan olarak bizler bu deneyimin ışığında edindiğimiz kavramları kalıcı (ya da

en azından sürekli değişmeyen) hale getirmek için uzun yıllar kanun biriktirdik, kanun değiştirdik, hatta görece kanun geliştirdik. Sonra zamana sarıldığımızda, bazı yazılamayan kurallara da ihtiyacımız olduğunu öğrendik. Temelinde güç bulunan bu yazılamayanlara önceleri '**töre**' (Yunanca karşılığı 'ethos') dedik. Sonra, medeni zamanlarda ethos, **ETİK** kelimesine, Türkçe'de ise 'töre bilim' ya da 'ahlak bilim' ifadelerine yani bugünkü haline dönüştü.

Etimolojik olarak incelendiğinde; insanların ahlak değerlerinden yansıyan düşünce, tutum ve davranışlarının sorgulandığı ve bireylerin davranışlarına temel olan değerlerin araştırıldığı **aksiyoloji** kavramına erişiriz. Bu kavramın önemi; '**etik**' yanında sadece '**estetik**' kavramı ile ilgilenmesidir. İki kavramın yakınlığına özellikle dikkat çekmek istiyorum. Aksiyoloji bizi tutum, düşünce ve davranıştaki estetik ve etiğimizle incelemektedir.

Neyin etik, neyin estetik olduğunu açıklamak ise aksiyoloji disiplinine göre oldukça güç olduğu vurgulanır. Bu iki kavramın seçilemeyecek kadar yakın tutularak düşünce, tutum ve davranışlarımızda sürekli yer aldığını düşünürsek, özellikle 'etik' kavramını anlamamız ve daha önemlisi bu kavrama hayatımızda bir anlam kazandırmamız kolaylaşır.

Bu nedenle de halkın kendi kendine oluşturduğu ve hiçbir yazılı metne dayanmayan kurallardan oluşması etik için evrensel niteliklerden hareket etmesi kaçınılmazlığını ortaya çıkarır. Platon'dan Aristoteles'e kadar, eski çağların önemli düşünürlerinin düşünce pratiklerinde yer almış olan etik kavramı, temelinde en güçlü olanın en çok uyması gereken kurallar olması ile başlar ki; burada güç kavramından kısaca yardım almak gerekir.

Bu kavramı uzun uzun anlatmak yerine Salamis Uygarlığı'nda yaşamış ve bizim şimdi baktığımız denize bakarak şiirler, oyunlar yazmış, Eskilos ve Sofoklos'tan sonra Atina'nın (Eski Yunan'ın) yetiştirdiği en büyük trajedi şairi ve düşünce insanı Evripides'in (Euripides) satırlarına yer vermek daha anlamlı olacaktır. Evripides'te, ion Medea'yı şu cümle ile karşılar: “Yunan toprağı senin yurdun oldu; adaleti öğrendin ve gücünü keyfine göre değil, yasaya göre yaşamayı biliyorsun.”

İnsan, akıl yolu ile düşünme yetisine sahip, doğadaki tek ve biricik tür olarak eylemlerinin sebep ve sonuçlarını değerlendirip, özgür bir irade ile seçim yapmak ve bu eylem ve davranışlarına karar vermek sorumluluğuna sahiptir. Bu derinlikten incelendiğinde etik, bireye bu sorumluluğu hatırlatırken bir yandan da kendisinin aslında ontolojik bir olgu olduğunu ortaya çıkarır. Yazılmaz ama evrensel nitelik taşır, evrenseldir ama yöresel unsurlar içerir. Hayatın her düşünce, ihtiyaç ve davranışında yansır ama elle tutulur değildir. Tüm bu tartışmalar etik kavramının ontolojik bir olgu olmasına nedendir.

Biz bu tartışmayı varlık önermesine taşımalıyız. Bir gereksinim olarak etik, varlık yönünde ilerlememize, yine ontolojik olarak ipuçlarını kendisi vermektedir. Gereksinim çok açık bir mesajdır. Buna göre insan doğasında ahlak ve vicdan dışı davranma, tutum geliştirme ve düşünme eğilimi mevcuttur. Hukuk bu yapının peşisıra önlemler olsa da her zarar doğrudan fiiliyatla oluşmadığından, zorlanır. İnsanın doğasına bulaşan bu olumsuzluk, doğanın kendisinde yoktur. Oysa insanda olanı anlamak kolay, ondan kurtulmak zordur.

Sanattan dine, felsefeden bilime kadar birçok ana tema bu olguyu destekler. Örneğin dinde Allah'a ulaşma, nirvana, ölümsüzlük gibi ortaya çıkarken; felsefede, Hegel'de mutlak olanın mutlak bilgisi, Platon'da insanın

tanrılaşması, Spinoza'da üsmut bu durumun habercisidir. Changeux her ne kadar tersini izah etme gayretine girmişse de bence bilim ve sanatta da bu 'derin' enformasyonu görmek mümkündür. (Makalenin geçtiği yazım serüvenine bakarsak, başta etik ve estetiğin batım ortaklığını görürüz. Bu nedenle 'derin' mitine (mythos) hakettiği anlamı bir parantez içinde tam da burada vermekte yarar görüyorum. Kara parçaları ya da ana karalar nedeniyle köklü olma kavramı, bu köklerin derinliği ile ölçütlendiğinden, zamanla bu mit, içine gücü de alarak etkisini artırmıştır. Oysa şeffaflıktan uzaklaşan derinlik kökleri, bilinmezliğin etkisi ile güç bulur. Ancak kara parçalarından hareket edilmez ise 'derin' ve 'derinlik', saflaşan, erişilemedikçe değer kazanan bir mite dönüşür.

Şeffaflık içerir. Değerlidir. Değerini oluşturan etkilerden biri ise ulaşma çabasıdır. Oysa kara parçaları ya da ana karadaki derinliğe ulaşmak, 'kök'e zarar ve acı vereceğinden bu engellenmiştir. “İnsan karadaki ile daha çok ilintili olmayı tercih etmektedir” vurgusunu ortaya koyarak parantezimizi kapatabiliriz.)

Bilim ve sanat etik gereksinimle ilgili desteklerini kimi doğrudan olmayan ipuçları ile ortaya koyar. Sanat'ta; güzellik ve estetik ideali olduğu bilinir. Bunu üretmek, üreten sanatçı için, yapıtının kendi önüne geçmesi durumu söz konusudur. Bu kavram felsefe ve dindelinin tersi gibi dursa da, sanatçının buna karşı mücadelesi bize, etik gereksinimimizin önemini vurgular. Bilimde de paralellik gözlemlenir. Bilim insanı, kendisini evrim zincirinin parçası görür. Zamana bağlı olmayan bir ilişki ile çalışır. Buluşlarının kendi zamanını aşması oldukça muhtemeldir. Buna karşı tıpkı sanatçı gibi o da, bir mücadele sürdürür. Bu mücadelesi, kendi dışındaki herkesin etik kavramına olan gereksinimi güçlendirir. Medea bir trajedydi. Güçlü kadın ama acı bir mit. Okunduğunda, yaşandığı kadar acı gelebilen önemli mitoslardan biriydi. Etik kavramının gereksinimle ilişkisi gibi net ve anlaşılır bir öyküydü.

Bir makale ile beklenen etik kavramının anlaşılması veya öğrenilmesi ya da kabul görmesi değil aslında. Daha çok aksiyolojik kökenlerinin (kara ve ana kara insanı olmaksızın algılanarak) belirlenmesidir. Hayata estetik desenler çizmenin, hayatı estetik değerleri koruyarak yaşamının alternatifsiz tek koşulunun etik olduğunu içselleştirmek, bunun dışında kalmaya tercih edilmelidir.

YYK, Düzenleyici Kurul

Yayın Yüksek Kurulu (YYK), dünyadaki tüm benzerleri gibi radyo ve televizyon izinlerini veren; bu konudaki alanı düzenleyen bir düzenleme ve denetleme kuruludur.

Kurul, sekizi Cumhuriyet Meclisi'nde grubu bulunan siyasi partilerin seçtiği ve meclis tarafından onaylanarak gönderilen üye, biri Cumhurbaşkanı'nı temsilen gönderilen üye olmak üzere toplam 9 kişiden oluşmaktadır. Kurul başkanını kendi yaptığı seçimle belirler.

Kurul üyelikleri her milletvekiliği seçimlerinde yeniden düzenlenir ve ilk 3, ikincisi 2 olmak üzere her dönem kendi içinde iki kısımdan oluşur. Yayın Yüksek Kurulu, verdiği frekans ve lisansların yanında önemli işlevi olarak içerik denetimi de yapan bir yapıya sahiptir. Etik ilkelere uyumun ve otokontrol uygulamasının zayıf olduğu durumlarda, yayın içerikleri kurulun yürüttüğü 39/97 sayılı "Kamu ve Özel Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Yasası"nın ilkelerini ihlal edebilmektedir.

Söz konusu ilkelere örnek verecek olursak; çocukların ve gençlerin korunması, kişi haklarının korunması, hakaret ve ahlak dışılığın önlenmesi, iftira ve adaletsizliğin yapılmaması şeklinde sayabiliriz. İlkelerin ihlaline göre karar üreten kurul, kendi prosedürünü uygulayarak yasanın kendisine verdiği yetkileri kullanır. Buna göre, tüm yayınları 24 saat esasıyla kayıt altında tutarak ve personeli aracılığıyla izlemek suretiyle ilkelerin ihlal edilip edilmediği kontrol edilir, ihlal tespitleri olması durumunda Yayın Yüksek Kurulu'nun değerlendirilmesi için raporlar hazırlanır. Kurul bu raporlar üzerinden kayıtları izleyerek, yasanın yetkileri dahilinde bulunan yaptırımları uygular.

Buna göre herhangi bir ihlalin ilk kez gerçekleşmesi durumunda yazılı uyarı cezası, aynı yıl içerisinde ikinci kez gerçekleşmesi durumunda 2000 TL (iki bin) para cezası, üçüncü kez gerçekleşmesi durumunda 5000 TL (beş bin) para cezası, ihlalin diğer tekrarlarıyla ilgili ise mahkeme yolu ile program durdurma, yayın durdurma ve lisans iptaline varan yaptırımlar uygulanmaktadır.

Radyo ve televizyonların önemi elbette tartışılmaz. Ancak içeriğin kontrolü; etik kurallar içinde yayın yapmak; yayınlarda adalet ve eşitlik ile insan haklarına, kişi hak ve özgürlüklerine, çocukların psikolojilerine uygun yayın yapmak ve yayın içeriklerinin aslında bir kamusal alan olduğunun farkında olmak, her türlü ihlalin önüne geçen bir uygulamadır. Bu nedenle esas olan, yaptırım uygulamaktan önceki evrede, bu yaptırıma neden olacak içerikleri etik bilinci ve toplumsal duyarlılıkla düzenlemektir.

Geçmişle kıyasladığımızda görsel ve işitsel medya, önceki dönemlere göre bu kavramları geliştirmiş durumdadır. Ancak katedilecek daha çok yolumuz olduğu bir gerçektir.

Yayın Yüksek Kurulu, başta şikayet üzerinde değerlendirme olmak üzere, her türlü içerikle ilgili hassasiyetle değerlendirme yapmakta ve kararlarını yaptığı toplantılarda vererek uygulamaları kuruluşlara bildirmektedir.

16. yılını dolduran Yayın Yüksek Kurulu, bu geçen zamanda sadece yaptırımla medya alanının düzenlenemeyeceği, aksine yaptırımdan daha çok eğitim ve bilinçlendirmeyle gelişimin gerçekleşebileceğine inanmakla birlikte, etik açısından önemli bir görevin de yayıncı kuruluşlara düştüğüne inanmaktadır. Etik değerlere bağlı kalarak kuruluşların otokontrollerini artırmaları yaptırıma gerek kalmadan gelişmemize imkan sağlayacaktır.

1001 EXTRA

Sınırsız alışveriş

Hediyelik ev eşyaları

Oyun merkezi / partiler

“Ali Rıza Özel”
fiyat garantisiyle...

*Kaliteyi
hesaplıya
alın!*

1001
EXTRA

444 1001

Playland

1001
EXTRA

1001
group

M. Ali Rıza Özel & Sons Ltd.

Sakarya bölgesi, Eziç yanı / G.Mağusa

Güney'den Bir Portre Petros

Hüseyin SAYIL
huseyinsayil@gmail.com

Petros Karadijas kimdir, bize biraz bilgi verir misiniz?

1975'te Kıbrıs'ta doğdum. Liseden mezun olduktan sonra fotoğrafçı babamla çalışmaya başladım. 1995-1998 yılları arasında Atina'daki Leica Akademisi'nde fotoğraf öğrenimi gördüm. 2000 yılına kadar serbest çalıştım ve bu tarihte Prisma Fotoğraf Ajansı'na girdim. Bazı dergilerde de görev aldım. Bu sürede yerel ve uluslararası haber konularını izledim, Yunanistan'ın bir çok yöresinin yanı sıra Kosova, Arnavutluk, İsrail ve Batı Şeria'ya gittim. 2002'de Atina Haber Ajansı'na geçtim ve burada bir yıl çalıştıktan sonra Associated Press (AP) Atina şubesine alındım.

2004'te Associate Press Kıbrıs bünyesine katıldım ve bugün bu çerçevede Lefkoşa'da çalışıyorum. Buradaki görevim çerçevesinde Lübnan'daki uzlaşmazlıkların izlenmesinde, Batı Şeria'da, Gazze Şeridi'nde, İsrail, Sri Lanka (Tsunami Felaketi), Atina'daki ekonomik krize ilişkin halk ayaklanmalarında görev yaptım. Fotoğraflarım uluslararası günlük gazetelerde, spor gazetelerinde ve aylık dergilerde yer aldı.

Fotoğraf çekmeye ne zaman, nasıl başladınız?

Fotoğrafçılığa 13 yaşında fotoğrafçı olan babam sayesinde başladım.

Fotoğraf konusunda en çok tercih ettiğiniz ve yanınızda bulundurduğunuz ekipmanlar nelerdir?

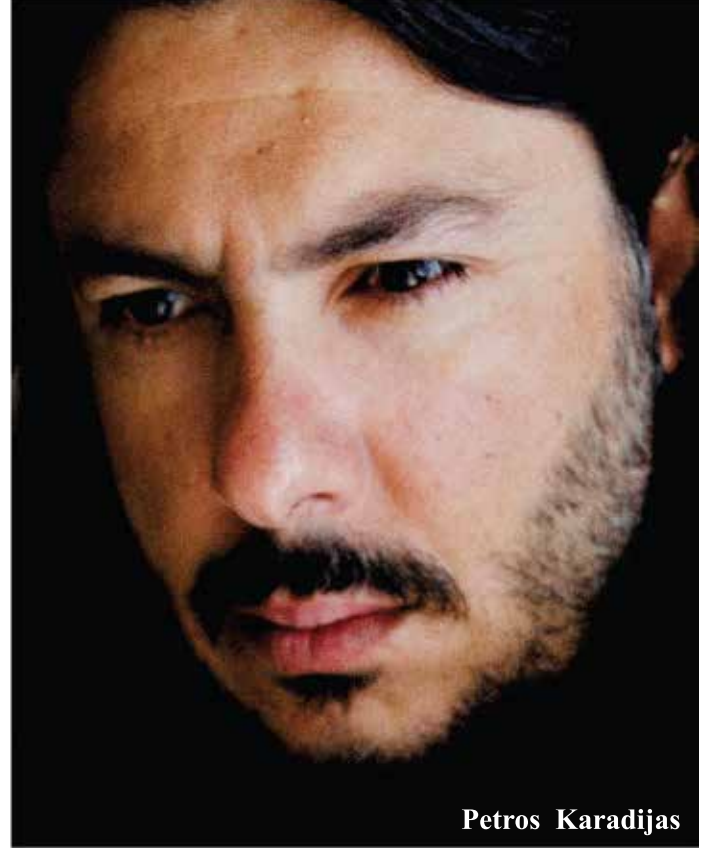
Son 8 yıldır Canon kullanıyorum

Kıbrıs basınında fotoğraf ve foto muhabirliğini nasıl değerlendiriyorsunuz? Fotoğraf kullanımı yeterli mi?

Krizle her şey değişti. Hala işi olan fotomuhabirler çok şanslı. Bu herkes için çok üzücü. Gazeteler fotoğraf sayısı ve kalitesi açısından çok zayıf ve her gazetede bir fotoğraf editörü şarttır. Ancak şu anki krizde patronlar bir fotoğrafçıyı hem video kayıt, hem yazı, hem de fotoğraf çekimi için kullanmaktadır. Bu çok kötü.

Mesleki hedeflerinizi gerçekleştirebildiniz mi?

Hedefe hiçbir zaman ulaşılmaz. Fotoğrafçılık büyük bir okuldur.

Petros Karadijas

Foto muhabirliğinin bugünü hakkında ne düşünüyorsunuz? Teknolojide gelineyen yeniliklerle birlikte foto muhabirlerini gelecekte ne bekliyor? Dünyada fotoğraf nereye gidiyor?

Teknoloji çok hızlı geliyor ve yetişebilmek için çok hızlı koşmamız gerekiyor.

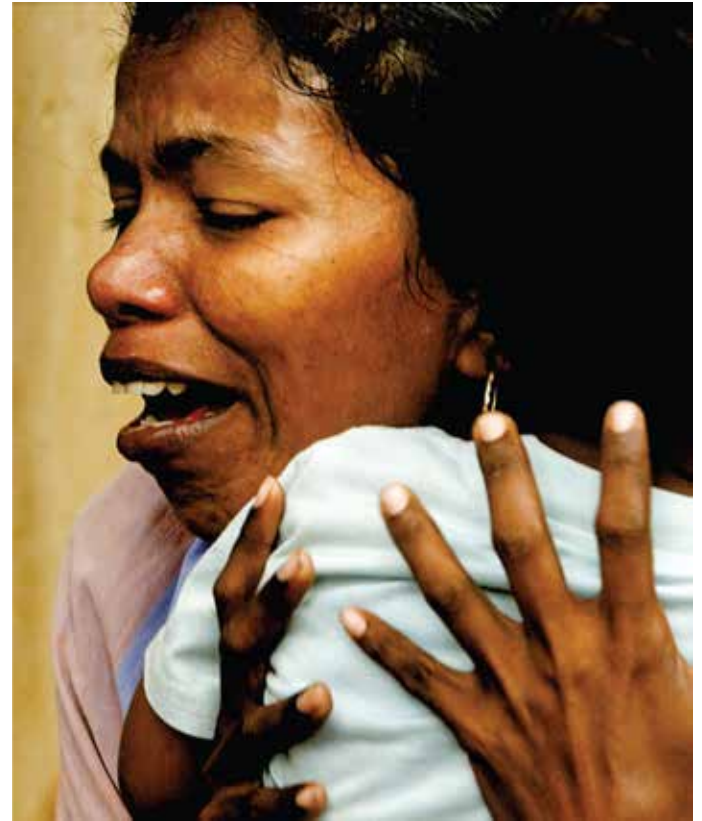

Toplumda farkındalık oluşturmada foto muhabiri ve fotoğrafın rolü nedir?

Tüm hikayeyi tek fotoğraf anlatır. Yüzlerce çekersiniz, 6 tane editlersiniz ama en güçlü olanı kullanırsınız.

Unutamadığınız bir fotoğraf anınız var mı?

Her zaman kötü anılar... Gazze'da ölmüş çocuklar, tsunami felaketinde ölmüş veya kaybolmuş çocuklar... Bu hisler anlatılabilir gibi değil.

KIBRİSTÜRK
sanayi odası
CYPRUSTURKISH
chamber of industry

**Sizin İçin En İyisini Üretiyoruz,
GURURLUYUZ !**

Kıbrıs Türk Sanayi Odası
Adres: Organize Sanayi Bölgesi 2. Cadde No 19 Lefkoşa Tel: 0392 2258131 Fax: 0392 2258130

www.kibso.org

Medyaya Suçüstü NTV ve Gazetecinin Etik İmtihanı

Yrd. Doç. Dr. İbrahim ÖZEJDER
iozejder@yahoo.com

*Artık bir Taksim örneğimiz var; tekelci ve güdümlü medyanın demokrasiye ne kadar zarar verdiğini bundan böyle daha rahat anlatabileceğiz. İstanbul'da 3 Haziran günü, binlerce kişinin kuşattığı ve yayın politikasını protesto ettiği NTV binasının içinde bir gazeteci olmayı kim isterdi? Ya da orda olsak ne düşünürdük? Daha doğrusu ne hissederdik?

Herhalde, toplumun haber alma hakkının engellenmesinin bir parçası olduğumuz için vicdanımız sızlardı ve bina önünde biriken insanların karşısına çıkmaktan utanırdık. Gazeteciye vicdan muhasebesi yaptıran dürtünün bir tür **kamusal gözetleme**den (mahalle baskısı değil) kaynaklandığını söyleyebiliriz. Protestodan sonra kanalın Taksim karartmasına son vermesinin kurumdaki medya profesyonellerini ne kadar rahatlattığını tahmin edebiliriz.

Kamusal sorumluluğun önceliği

Bu yazı, Kıbrıs Türk medyasını etik açıdan değerlendirme amacını taşıyor. İlk günlerinde isyanının merkezine medyanın yerleşmesi, konuya Taksim'den başlamamızı zorunlu kılıyor. Medya etiği denilince daha çok gazetecilik mesleğinin kişi hak ve özgürlüklerine saldırı olmadan nasıl yürütüleceği anlaşılıyor. Ancak gazetecinin kamusal sorumluluğunun daha önce geldiğini ve medya etiğinin de bunu öngördüğünü unutmamalıyız. Medya Etik Platformu ilkelerinde "...**Kamuoyuna hizmet** en başta gelen amaç olmalıdır. Gerçeği eksiksiz ve yalın biçimde yansıtmak **gazetecinin en temel görevidir**" denilir (<http://www.medyaetik.net/>).

K.T. Gazeteciler Birliği'nin de kabul ettiği Gazetecilerin Hak ve Sorumluluk Bildirgesi'nde "Gazetecinin halka karşı sorumluluğu, başta işverenine ve

kamu otoritelerine karşı olmak üzere, öteki tüm sorumluluklardan önce gelir. **Bilgi ve haber** ile özgür düşünce, herhangi bir ticari mal ve hizmetten farklı olarak **toplumsal bir nitelik taşır**" (<http://www.gazetecilerbirligi.com/>) ifadesi de medya etiğinin kamusal önceliğini ortaya koyar.

Kamusal Gözetleme

NTV kuşatması, kamusal gözetlemenin cisimleşmiş biçimiydi. Binlerce çift göz, gazetecilerin üzerindeydi ve onlara toplumsal-demokratik sorumluluklarını hatırlatıyordu. Ama kamu, her zaman gazetecinin karşısına bu kadar somut çıkmaz. Hatta -dünyada bile örneği zor görülecek-benzer bir eylemi belki de yaşadığımız coğrafyada bir daha göremeyeceğiz.

Ama gazetecinin toplumsal sorumluluklarını hissetmesini sürekli kılacak **medya etiği** mekanizmaların kurulabileceğini de biliyoruz. Aynı zamanda konunun ne kadar zor ve çetrefilli olduğunun da farkındayız. Hele işin içine yeni medya teknolojileri, sosyal medya da girerse durum daha da karmaşıklaşıyor. Ve tabii ki neredeyse hiçbir taşın yerli yerinde olmadığı Kuzey Kıbrıs için bir medya etiği arayışına girersek zorluklarımız katlanarak artıyor. Medyada etik arayışını daha da anlamlı kılması açısından Taksim deneyine tekrar dönmekte yarar var.

Taksim medya dersleri

Sayırsız ilkleri yaşatan "Taksim İsyanı", medya konusunda da derslerle doluydu. Eylem medyayı suçüstü yakalattı. Yüzlerce kanalda yüzlerce dizi gösteriliyordu ama sadece birkaç km uzaktaki Türkiye tarihinin en önemli isyan hareketinden tek görüntü yoktu. Görsel medya çok sesli demokrasiye değil, totaliter hegemonyaya hizmet ediyordu. Akademik ortamlarda, seminerlerde, meslek toplantılarında binbir dreden su getirerek, teorilerin derinliklerine dalarak anlatılmaya çalışılan **medya hegemonyası** ya da **hegemonyanın medyası** bütün çıplaklığıyla ortadaydı.

Medya literatürümüzde artık bir Taksim örneğimiz var; tekelci ve güdümlü medyanın demokrasiye ne kadar zarar verdiğini artık daha rahat anlatabileceğiz. Kuşatma eyleminde bir nokta daha dikkatimizi çekmelidir: Protestolar karşısında NTV yönetimi "bu kanal bizim, bu

ışten ekmek yiyen yüzlerce çalışmamız var, para kazanmak için bu işi yapıyoruz, ayrıca medya özgürlüğü var, istediğimiz görüntüyü yayımlarız, istemediğimizi yayımlamayız” demedi. Halbuki yasalarda onları, direnişi yansıtmaya zorunlu kılacak bir hüküm yoktu. Öte yandan eylemciler de yargı yoluna başvurmada, başvursalardı da birşey elde edemeyeceklerdi.

Kanal Özel Yayın Kamusal

Ancak biliyoruz ki NTV ve benzeri kanallara yayın izinleri kamu hizmeti yapmaları koşuluyla veriliyor. Kullandıkları elektromanyetik dalgalar ve frekanslar kamu malıdır. Yani medya kuruluşları kamu malını istediği gibi tepe tepe kullanamaz. (Bu noktada insanın aklına 'resmi bir kamu kuruluşu olan TRT'nin kuşatılması gerekmez miydi' sorusu geliyor). Kamunun bilgilenme hakkı yasal olarak saptansa da medyayı toplumsal olayları yansıtmaya zorunlu kılacak ayrıntılı bir düzenleme yapmak kolay değildir.

Hatta buna girişmek medya özgürlüğü açısından sakıncalar yaratabilir. O zaman sorunu çözecek olan, medya üzerinde demokratik kamuoyu gözetimini sağlamak ve meslek etiğini güçlendirmek olmalıdır. NTV örneğinde, yurttaş protestosu ile doğrudan demokrasinin etkili bir örneğini gördük. NTV de yasal olarak zorunlu olmasa da medya etiği örneği vererek, direnişi yansıtmaya başladı. Ancak medyanın demokratik çoğulculuğa uygun yayın yapması için her zaman yurttaşın kapıya dayanması mı gerekir? Elbette buna gerek yok ve medya demokratik çoğulcu yayıncılık açısından kendi iç mekanizmalarını yaratabilir, yaratmalıdır da. Türkiye medyasının etik kurumsallaşmasının çok güçlü olmadığını, demokratik geleneklerinin de zayıf olduğunu biliyoruz.

Kıbrıs Türk Medyasında Etik

Gelelim Kıbrıs Türk medyasına... Gazeteciler Birliği öncülüğünde meslek örgütlerinin medya etiğini kurumsallaştırmak için yakın geçmişte attıkları adımın ne kadar değerli olduğu şimdi daha iyi anlaşılıyor. Çoğulcu demokrasi kriterleri açısından hem olumlu hem olumsuz boyutlarıyla **karmaşık bir medyamız** var. Etik konusunda da aynı karmaşayı görüyoruz. Medyamız, bir yandan (çok sık dile getirdiğimiz gibi) bireylerin özel hayatlarını ellememek konusunda iyi bir sicile sahiptir ama öte yandan hak haberciliği, ırkçılık, dengeli habercilik açısından oldukça problemlidir. Başta siyaset olmak üzere öteki toplumsal süreçlerle içiçe geçtiği için medyayla ilgili her konu gibi etik konusunun da çok kolay olmadığını kabul etmeliyiz. Kıyaslama yapacak olursak mesela doktorun hastalarına, inşaat mühendisinin müşterilerine yönelik etik sorumluluğu daha nettir. Neyi yapacakları, neyi yapmayacakları daha açıktır. Gazetecinin ise o kadar net değil. Bu yapısal zorluklar yanında Kuzey Kıbrıs'a özgü başka engellerin de

bulduğunu görüyoruz. Özetlersek:

1. Medya Özgürlüğü: Yasal düzenlemeler, medya özgürlüğü açısından ciddi derecede dağınık ve yetersizdir. Özgür olmayan medyanın etik değerleri de gelişmez. Bilgiye, habere ulaşma olanakları sınırlanan medyanın “güvenilir (olmayan) kaynaklara”, sansasyona, abartıya yönelme eğilimi artar. Kamu medyası BRT ve TAK, kamunun değil, kemikleşmiş siyasi yapının sözcüsü olmaya devam ediyor. Meclisteki siyasi partiler, medya özgürlüğünü hala daha kendi beyanatlarının yayınlanabilmesiyle sınırlı algılıyorlar; medya özgürlüğünü geliştirecek ciddi proje ve girişimleri yok. Tutumları, “*Medya özgür olsun, benim olsun*” şeklinde özetlenebilir.

2. Sivil Toplum: Büyük sendika ve meslek kuruluşlarının çoğunun siyasi partilerden fazla bir farkı yok; basın açıklamaları yayınlansın, ekranda boy gösterebilir yeter. Gazeteciyi etik konusunda cesaretlendirecek bir eylemlilik içinde değiller. NTV kuşatması gibi bir demokratik yayıncılığı hatırlatma örneği yaşamayı pek hayal edemiyoruz.

3. Halk Dalkavukluğu: Kamusal sorumluluk, “halkçılık” ile aynı şey değildir. Sürekli halk adına ettiğini iddia eden ve kitlelere yağ çeken, onların beğenilerine hitap eden yayın anlayışı, genellikle kişi hak ve özgürlüklerine, demokratik çoğulculuk ilkelerine zarar verir. “Popülizm” olarak da adlandırılan davranış alışkanlığı maalesef siyasetimiz gibi medyamızda da yaygın bir alışkanlıktır. Yakın geçmişte “tecavüzcülere linç” çağrısına varan yayınlara imza attık maalesef.

Kıbrıs Türk medyası zaten bir etik denetim mekanizmasına sahip olmalıydı. Elverişsiz yasal, siyasi ve kültürel ortam bugün bunu daha acil kılıyor. Demokratik – etik bir medyanın değerini yeterince kavrayan bir siyaset ve sivil toplumumuz yok. Listeye medya sahiplik kurumunu da ekleyebiliriz. Bu durumda medya profesyonelleri, kendi göbeklerini kendileri kesme zorunluluğuyla karşı karşıyadırlar; protestocuların kapıya dayanmasını beklememelidirler. Meslek örgütlerinin başlattığı Medya Etik Kurulu çalışmaları kurumsallaşma açısından çok önemlidir ve hızlandırılmalıdır.

Meslekten Etiği Alın Geri Neyi Kalır Ki!...

Zafer KODAN
zkodan@yahoo.com

SAHNE: İki polis tarafından ortaya alınmış elleri kelepçeli şaşkın ve üzgün iki adam mahkemenin avlusunda ilerliyor...Hava parçalı bulutlu, aylardan Nisan...

SEYİRCİ: Kızgın ve öfkeli, sahnedekilerin yüzüne tükürmeye ve hatta onları linç etmeye hazır... " Bu tür suçlar sadece yargının vereceği kararlarla önlenemez" diyorlar... (Satmak isteyen medya seyircinin bu ruh haline ne yanıt vermeli şimdi?!...)

olan Ozanköy'de iki gün önce meydana gelen tecavüz olayı ülkede infial yarattı.
Yalnız yaşayan 76 yaşındaki İngiliz uyruklu M.A.F. rumuzlu kadının başına gelenleri öğrenen vatandaşlar arayarak tepkilerini dile getirdi ve "Bu tür suçlar, sadece yargının vereceği kararlarla önlenemez" dedi ve yetkililerin çok sert önlemler almasını istedi.

OLAY: Ozanköy'de bir inşaatta biri bekçi, diğeri kalıpcı ustası olarak çalışan iki işçinin başına ilginç bir olay geliyor, geçtiğimiz yılın Nisan ayının sonlarına doğru... 75 yaşındaki bir İngiliz kadına Ozanköy'deki evinde darp ve tecavüz ediliyor, parası çalınıyor... Polis ekipleri araştırma ve soruşturma başlatıyor.

İki işçinin çalıştığı inşaat olay yerine yakındır... Polis, inşaatta gördüğü işçilere gece nerede olduklarını soruyor; bekçi olan inşaatta olduklarını söylerken, kalıpcı

ustası Lapta'da olduklarını ifade ediyor... Tedirgin duruşları ve sorulara verdikleri çelişkili ifadeler sonunda işçiler kendilerini karakolda buluyor. Ardından mahkemeye çıkarılarak soruşturmanın derinleştirilmesi için haklarında tutukluluk isteniyor...

ALGI: " Kaçak yaşamı tercih edenler", "Sapık ruhlu kişiler", "İnsan kılıklı kişiler" zaten potansiyel suçludur. Üstelik çelişkili ifadeler verdikleri için suçlu oldukları neredeyse kesindir!...Geriye bir tek yargının bunu doğrulaması kalmıştır. Bu nedenle bu fırsatı kaçırmamak, bu anı görüntülemek lazım?!...

GERÇEK: İki işçi, tecavüz olayının gerçekleştiği gece, işçilerden birinin yaşamakta olduğu Lapta'daki evlerinde içki içip sohbet etmişti. Polisin sabahleyin başlattığı soruşturma ve koğuşturma sırasında işçiler inşaatta idi. Biri polise yalan söylemişti; o da inşaatta bekçi oldu. Çünkü polisin geldiği sırada inşaatta ustabaşı da vardı. Bekçi inşaatı terk ederek, gece arkadaşı ile içmeye gitmişti ama işinden olacağı korkusu ile ustabaşının yanında polise doğruyu söyleyememişti...

İŞÇİ 1: "... o esnada yanımızda ustabaşı olduğu için arkadaşım Ş.T panikledi ve 'şantiyede dim' dedi. Çünkü, işinden dolayı şantiyede olmak zorundaydı. Ustabaşı yalanını öğrenmesin diye polise yalan söylemek zorunda kaldı...»

İŞÇİ 2 : "... Bekçi olduğum için şantiyeden ayrılıp gezmeye gittiğimi söylemem işimi kaybettirir düşüncesi ile polise yanlış ifade verdim . Başıma bunlar geldi. Lütfen bize ve adalete inanın."

İŞÇİ 1 (ETİK): " Evim, eşim, dost ve arkadaşlarım, belli bir çevrem, sorumlu olduğum kişiler var. Hakkımda çıkan kesin yargılı haberler, beni ve yakınlarımı rencide etti.Umarım benim ve iş arkadaşım Ş.T'nin hiç yoktan adımı lekeleyen olay, bundan sonra nasıl haber yazılacağı konusunda bazı basın organlarına örnek olur da başkaları da suçu ispatlanmadan hele de böyle adi bir suçtan ötürü deşifre edilmez.»

SONUÇ: Üç tecavüz mağduru... Birisi kaçak işçi cehennemine dönen ülkenin şartlarının yarattığı koşullarla

birlikte tecavüze uğrayan yaşlı ingiliz kadın, diğer ikisi ise medya tarafından tecavüze uğrayan potansiyel suçlu durumundaki işçiler... Mahkeme tarafından aklandıkları halde işçiler ne yazık ki internet tarafından suçlu gösterilmeye devam ediyor... Bu senaryoda kim ne kazandı ne kaybetti?!...

Notlar:

- * Olayın gerçekleştiği tarihle ilgili gazeteler
- * İşçiler
- Havadis Gazetesi'nden Duygu Alan'a konuşuyor
- * Yeniden yaygınlaştırmak için kişilerin isimleri başharfleriyle verilmiştir

Efdal KESER
efdalkeser@yahoo.com.tr

Arkadaşların köşemize gösterdiği ilgiye teşekkür ederim. Hatırlamak, hele belleğinizde önemli bir yer tutarak hatırlamanızı sağlayan şeyler elbette çok önemli. Bir araya gelen arkadaşların geçmişi hatırlayıp o olaylarla ilgili gülmeleri veya bazan da hüzünlenmeleri çok normal.

Bence hatırlatmak kadar kimsenin katkısı olmadan bir şeyleri hatırlamak daha önemli. Ama biliyor musunuz, hatırlanmak kadar güzel olan çok az şey var galiba...

Neyse bu sayıda ilk anımız Genç TV'den Çiğdem Aydın'a ait. Severek, gülümseyerek okuyacağınıza eminim.

İkinci anımız BRT'ye uzun yıllar hizmet vermiş değerli bir dostumuzdan. İzzet Volkan'ın anlatımıyla siyasi bir ziyaret.

Beni de içine kattığı, hep gülere hatırladığım bir olay da çok sevdiğim bir arkadaşım Oya Gürel'den...

Son olarak Kıbrıs sorununda bir dönüm noktası olan kapıların tek taraflı açılma kararına ilişkin yaşananların bir bölümünü kaleme alan değerli bir isimden, Özmen Yılancılar'ın anılarından bir bölüm okuyacaksınız.

Anılarınız hep güzel olsun... Bir sonraki sayıda görüşmek dileğiyle...

Onlar Oynadı, Biz Seyrettik

Çiğdem Aydın

Mesleğe nasıl başladığım bir tesadüfler zinciridir dersem yalan olmaz. Bir gün arkadaşlarla çarşıda gezinirken bir tanesi bana gazeteci olabileceğimi söyledi. Ben de fazla beklemenin bir anlamı olmayacağını düşündüm. Düşünün daha 14 yaşındayım. Tam o anda Halkın Sesi Gazetesi'nin önünden geçiyoruz. Ben hemen içeri daldım, işin mutfağından başlamak her zaman yararlıdır dedim.

Arkadaşlarımla içeriye girdiğimizde Mehmet Küçük, Akay Cemal, rahmetli foto muhabiri nam-ı değer Mercimek, Oya abla (Gürel) ve Harun ağabeyi (Uçar) gördüm. "Hayırdır çocuklar" dediler haliyle. Ben de çekinerek gazeteci olmak istediğimi söyledim ve beni part-time olarak işe alıp alamayacaklarını sordum. Birden herkes bana baktı; kimisi sert, kimisi gülümseyerek. Çok iyi hatırlamıyorum ama sanırım Akay Cemal ayağa kalktı, beni Mehmet Küçük'ün odasına götürdü. Bugün oldu hala ellerimin ve ayaklarımın nasıl titrediğini hatırlıyorum. Ve gazetecilik hikayem böylece part-time olarak başlamış oldu.

Bugüne kadar elbette bir çok acı-tatlı anı biriktirdim. Sanırım en traji-komik olanı şimdi sizinle paylaştığımdır. Özel bir televizyon kanalında çalıştığım bir dönemdi yine.

Yeni bir proje başlatmıştık. Buna göre 15 günde bir ekip olarak herhangisi bir bölgesini seçip, 2 gün orada konaklayıp, o yerle ilgili her şeyi ekrana taşıyacaktık. Proje güzeldi ve ekip arkadaşlarımla çok uyumlu eğlenerek çalışıyorduk.

Bir gün yine bu proje dahilinde adanın bir bölgesine gittik. Sponsorumuz olmadığı için her işi sonuçlandırmak bana kalmıştı. Programın konukları arasında yanılmıyorsam yörenin milletvekilleri, bölgenin belediye başkanı ve bölgede yatırım yapan iş adamlarıyla Ticaret Odası Başkanı Günay Çerkez gibi isimler de vardı.

Oteli seçtik, her şeyi organize ettik, hazırlıklarımızı yaptık ve yayına başladık. Bu arada, bölgenin folklor ekibiyle de bir anlaşma yaptık, reklam yerine 3-4 dakikalık bir gösteri sunacaklardı. Programın içinde tatlı bir esinti olsun diye düşünmüştük... Ama ne çare ki o esinti nerdeyse hiç bitmedi. Bir ara ekibi sahneye davet ettik ve 3-4 dakika diye anlaştığımız oyun 5 dakika oldu hala bitmez. 10 dakika oldu bitecek gibi değil. Sahnede coştukça coştular. Eh artık tahmin edersiniz merkezden telefonlar yağmaya başladı. 15 dakikayı geçtikten sonra merkezden gelen telefonlara bakmaya korkar oldum.

Bir ara kameralara gözükmeden ekibin hocasına durumu kaş göz işaretleriyle anlatmaya çalıştığımda aldığı cevapla önce üşüdüm, sonra sıcak aldım ve karar verdim:

'Bu gece kariyerimin sonudur' dedim. Çünkü hoca, 15 dakikadır oynayan çocuklar için, 'oyunu yarıda kesemem, moralleri bozulur' deyince donup kaldım. Bu arada esprili bir yapısı olan Günay Çerkez bey de olmasa bitmiştim.

Ama bu anlattıklarım programın tek olayı değildi. Asıl bomba biz yayını bitirip, ekibimizle bölgeden ayrıldıktan sonra patladı. Benim seçtiğim ve ekip arkadaşlarımla konakladığım otel, programdan iki gün sonra ahlak polisi tarafından basıldı. Ve bu olay tüm gazetelere haber oldu. 'Aman Tanrım, ya biz ordayken baskın gerçekleşseydi'? Sanırım ben şimdi bunları yazacak durumda olmazdım.

Bu olayı unutmam mümkün değil.

Resmi Görüşme

1994 yılında DP – CTP koalisyon hükümeti görevdeydi. Başbakan Hakkı Atun, Başbakan Yardımcısı ise merhum Özker Özgür'dü.

Bu dönemde hükümet çok şansızdı; çünkü sırasıyla Tekneçik Elektrik Santral'i'nde patlama meydana gelmiş, bu durum yetmezmiş gibi Rum tarafı Kuzey Kıbrıs'a verilen elektrik akımını kesmiş, ülke genelinde sürekli kuraklık yaşanmış, Beşparmak Dağları yangını olmuştu.

Yaşanan bu olumsuz gelişmeler üzerine Atun ve Özgür'ün başkanlığındaki heyet, sorunların çözümü için yardım talebinde bulunmak üzere Ankara'ya gitti. Ben de 3 yıllık muhabir olarak bu ziyaretin ayrıntılarını BRT aracılığıyla halkımıza aktarmak üzere heyette yer almıştım.

Program gereği dönemin Başbakanı Tansu Çiller, KKTC heyetini akşam üzere kabul edip, görüşecekti... Ancak saatlerce beklenmesine ve saatler 24.00'ü bulmasına rağmen bir türlü görüşme yapılamamış ve artık görüşmenin olmayacağı konuşulmaya başlanmıştı.

Gece yarısından sonra yatmaya hazırlanırken, dönemin Başbakanlık Müsteşarı Tamer Gazioğlu beni arayarak "haydi görüşmeye gidiyoruz, gelin" dedi. Çiller'in yoğunluğundan dolayı görüşme gece yarısı gerçekleşmişti. 23 yıllık gazeteciyim ve bugüne kadar bu saatte resmi görüşme yapıldığını duymadım...

DE GET LAN!

Oya Gürel

Meslek yaşamımda geride bıraktığım yirmi küsur yılda acı-tatlı, komik-trajik, beni sevince boğan-öfkeliendiren bir sürü anım oldu ama “bu mesleğin çivisi çıktı artık” deyip kalemi elden bıraktığım güne kadar utanç duyacağım ya da pişmanlık duyarak hatırlayacağım hiçbir şey yaşamadım.

Sevgili Efdal Keser “bizim için bir anını yazar mısın?” dediğinde, kilitlenip kaldım. İki nedenle... Kalemi elimden bıraktığım günden bu yana kendim için bile denediğimde içimden yazmak gelmiyor, hatta yazamıyordum... Dahası, bunca zamandır meslekteki anılarımı durup hiç düşünmediğimi de fark ettim. Düşününce ilk aklıma gelen, meslekteki ilk kayda değer anım oldu.

Rahmetlik Doğan Harman'ın Genel Yayın Yönetmenliğini yaptığı Bozkurt gazetesindeyim. 1990'ın sonuna yaklaşıyor olmalıyız ve ben çiçeği burnunda bir gazeteciyim (çiçek, yaşımdan değil gazeteciliğimden ötürü burnumda). Sevgili Efdal'la gece nöbetindeyiz. Bir anda sokaktan önce büyük bir gürültü, ardından kırılıp dökülen eşyaların sesleri geldi.

Pencereden bakınca bir arabanın gazetesinin bulunduğu sokaktaki bir dükkânın vitrininden içeri daldığını görüyoruz. Kıdemlim durumundaki Efdal, “hadi bakalım göreve” diye beni öne sürüyor.

“Git bak da öğren bakalım nasıl olmuş?” O arkamda, ben önde olay yerine gittik. Efdal bir süre kaza yapanları süzdükten sonra, “Hade Oya, yazması- fotoğrafı- haber senindir” diyerek, son model fotoğraf makinesi boynunda karşı kaldırımdan olacağını izlemeye başladı. Ve ben burnumdaki çiçeğimle, hala vitrinin içindeki arabada oturmakta olan, “ayranı” fazla kaçırarak her hallerinden beli iki kafadara yaklaşmış saf saf soruyorum; “Kaza nasıl oldu”? İçlerinden iri yarı olanı, kıpkırmızı gözlerini bana çevirip elini sinek kovalar gibi kaldırıyor ve yüzüme doğru kükrüyor, “de get lan!”

Aldığım bu yanıt karşısında elinde kalem, burnunda çiçek donup kalmışken, gözüm birden karşı kaldırımda kıs kıs gülen Efdal'a takılıyor. Meğer böyle bir tepkiyle karşılaşacağımızı, kaza yapanların hallerinden anlamış ve muhatap olmak istememiş. O gün bu gündür sevgili Efdal'la ne zaman bir araya gelsek yüzündeki aynı muzip gülümsemeye bu ilk anımı bana hatırlatmadan duramıyor... “De get lan!”

Aralanan Kapı İle Geçmiş Yolculuk

Özmen Yılandıcılar

Kuzey ve Güney Kıbrıs arasında sınır kapıları açılalı on yıl oldu. Hala bugün o anı ilk günkü gibi anı anı hatırlıyorum. Uzun kuyruklar oluşturan insanların yüzlerindeki şaşkınlık ifadesini, sabırsızca bekleyişlerini deklanşörüne basarak ölümsüzleştirmeye çalıştım.

22 Nisan'da kapıların açılacağı haberini aldıktan sonra 23 Nisan sabahı saat 06.00 sıralarında Ledra Place Sınır Kapısı'nda bekleyişe geçtik.

Önce sabırla, zaman ilerledikçe ve herhangi bir hareket olmayınca ve her iki tarafta da herhangi bir çalışma göremediğimizden ikileme düştük.

“Kapılar açılmayacak mı” diye düşünce içerisine girdik ve hemen bazı yetkilileri aramaya koyulduk. Aldığımız cevap Ledra Palacekapısının açılacağı yönündeydi.

Sınırdan bundan sonra ne olur merakı ile bekleyişe geçtik. Belli bir süreden sonra sınıra gelen yaşlı bir Rum kadın elinde bir paket kahve ile Kuzey'e geçmeyi bekliyordu. Sınır kapısında saat 09.00-10.00 sıralarından itibaren hareketlenme gözlemlemeye başladık. Bir anda 50-60 kişi kapıda toplandı. Ancak geçişle ilgili talimat yetkililere ulaşmadığı için, geçişlerde yaklaşık iki saatlik bir gecikme gerçekleşti.

İlk gün insanların geçişlerinde yaşadıkları o belirsizliği gözlemledim. Nereye nasıl gideceği, ne yapması gerektiği gibi sorulara hala hafızalarında yanıt bulamadıkları çektiğim fotoğraf karelerine de yansdı.

İlk gün neler oluyor şeklindeki soruya yanıt bulmaya çalışılırken ikinci ve üçüncü gün sınır kapısında yaşananları, o izdihamdan kurtulmak için sırasını bekleyenleri gördükçe, hiç tanık olmadığım halde bana esir kamplarını anımsattı. O izdiham sırasında bayılanlar, itişme kapışma sırasında ezilenler, bağırانlar ve o kalabalıkta sıkışan, korkan çocuklar, özürülüler işte tüm bunlar çektiğim fotoğraf karelerinde de yer aldı.

Sınırdan geçtikten sonra eski evlerini bulup önünde fotoğraf çektirenler veya duyarlı davranıp da 1974'den kalan fotoğraflarını bulan Rumların sevinci görülmeye değerdi. Tabi bazıları da göz yaşlarına boğuluyordu. Rumların kuzeydeki tavırlarını sivil kıyafetlerle adım adım izleyen Türk yetkililer de gözden kaçmıyordu. Spor kıyafeti ile sınır kapısına gelen dönemin Türkiye'nin Lefkoşa Büyükşehir Başkanı Hayati Güven de bir süre geçişleri yerinde izledi. Kapıların açılmasının üçüncü günü şiddetli yağın yağmura rağmen o izdiham devam etti. Neredeyse unutulmaya yüz tutan geçmiş, bir anda aralanan kapılar ile yeniden daha yakından tanıma fırsatı doğmuş oldu. O anların tanığı olarak bu yaşananları ölümsüzleştirmek ve okuyucuya aktarabilmek meslek hayatımda önemli bir yer tutmaktadır.

Bizim Mahalle

Selda İÇER
selda_icer68@hotmail.com

Bizim Mahalle'nin bu sayısında aktaracağımız olaylar genelde atamalar ve görev değişiklikleri konusunda olacak. Medya'da geçtiğimiz aylarda üst kademede oldukça önemli değişiklikler oldu. Bunun yanında yine seçim dönemine girdiğimiz bu günlerde 7 Nisan'da yapılan yerel seçimlerde partilerin bazı gazetelerin sürmanşetlerinde yayınlanan haberlerinin reklam olarak para karşılığı yayınlanması tartışma konusu oldu. Sayfamızda bir de yüzünüzü güldürecek Yenidüzen ile Halkın Sesi çalışanlarının atışmasını bulacaksınız.

Atamalar ve görev değişiklikleri

Bayrak Radyo Televizyon Kurumu'nda Hüseyin Çobanoğlu'nun emekliyle ayrılması sonrasında Genel Müdürlüğe kurumda uzun yıllardır çeşitli kademelerde çalışan Mete Tümerkan atandı.

Türk Ajansı Kıbrıs'ta Perihan Aziz'in emekliye ayrılması sonra vekaleten yürütülen müdürlük mevkiine kurum çalışanlarından Hüseyin Yalyalı atandı.

Kıbrıs Medya Gurubunda ise görev değişimi vardı. Kıbrıs Medya Gurubu'nda Genel Yayın Yönetmeni olarak çalışan Reşat Akar bu görevinden alındı. Yerine Kıbrıs Medya Gurubu'nda daha önce de bu görevi yapmış olan gazeteci Süleyman Ergüçlü getirildi.

Gazeteci Aysu Basri Akter de, United Meyda'dan ayrıldıktan sonra, Genç TV'de program yapmaya başladı. ART'nin kapanmasının ardından Burhan Canbaz da Genç Tv ailesine katılanlar arasında idi.

Baykan Gürses Özdağ da, SİM TV'den ayrılmasının ardından Radyo Havadis'te program yapmaya başladı.

“Radyo Havadis” yayında

Bu süreçte yayın hayatına bir radyo daha eklendi. Havadis Gazetesi, bünyesine 1 Haziran itibarı ile 107.8 frekansı ile Radyo Havadis'i ekledi.

Haber mi, reklam mı?

Yerel seçimlerde medyada siyasi partilerin kullandığı reklam modeli tartışmalara neden oldu. Bazı siyasi partiler bazı gazetelerin sürmanşetlerini adaylarının etkinliklerinin yer aldığı haberler için kiralaması tartışma yarattı. Yrd. Doç.Dr. Metin Ersoy da Havadis Gazetesi'nin Poli ekinde bu konuda bir yazı yazdı.

“...Son birkaç haftadır gazetecilik üzerine yapılan tartışmaları alevlenmiş durumda... Gazetelerde Lefkoşa Türk Belediyesi adaylarının yaptıkları gezi ve temaslar yer alıyor. Genelde bir seçim zamanları bir de özel günlere doğru gazetelerde haberden çok reklam veya ilan bulunuyor...Konumuz ve sorunumuz tam da bu aslında. Haber ile reklamın bir birine karıştırılarak, reklamların haber formatında sunulması. “Bırakın gazeteler de para kazansın. Zaten ekonomik sıkıntıları var. Seçimden seçime reklam sayfalarını dolduruyorlar” diyebilirsiniz.

Buradaki itirazım reklamlara değil zaten. Reklamların reklam olduğu aleni bir şekilde görülüyor. Görülemeyen ve bizlerden gizlenen reklam olan bir şeyin habermiş gibi bizlere sunuluyor olması...Ne demek istediğimi daha fazla açacak olursam; düzenlenen bir geziden sonra bizlere haber olarak sunulan bilgilerden bahsetmiyorum. Burada kastettiğim; bazı gazetelerin ön sayfalarındaki sürmanşeti bir siyasi partiye satmasıdır. Yani bir siyasi parti, belediye seçimleri için kendi adayına propaganda maksatlı farklı farklı gazetelerden sürmanşet satın alıyor.

Bu herhalde KKTC basınında ilk kez yaşıyor....”

Son olarak da yüzünüzü güldürecek bir haberimizle sayfamızı kapatıyoruz.

Medyada dondurmalı meyveli rekabet

Yenidüzen muhabirleri değnekli dondurma yeyip Facebook'ta "Yenidüzen haber merkezinde dondurma saati" diyerek fotoğraf yayımlayınca, Halkın Sesi'nin cevabı gecikmedi. Halkın Sesi muhabirleri de karpuz yerken fotoğraflarını yayımlayıp "Yenidüzen'e sevgilerle" notuyla yayımladı. Kıbrıs Türk basınındaki rekabetin bu türü gülümsetti.

Yenidüzen Haber Merkezinde Dondurma Saati

Halkın Sesi'nin Misillemesi

KTGB'DEN HABERLER.... KTGB'DEN HABERLER... KTGB'DEN HABERLER...

Özgül G. MUTLUYAKALI
ozgulgurkut@yahoo.com

Medya Etik Kurulu üyeleri belirlendi...Başkan İrvan

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği öncülüğünde, meslek örgütlerinin katılımıyla imzalanan ortak deklarasyonla açıklanan Medya Etik Kurulu'nda görev yapacak üyeler belli oldu.

Kurul Başkanlığı'na DAÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan seçilirken, YDÜ İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Gürdal Hüdaoğlu başkan yardımcısı oldu.

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği Başkanı Hüseyin Güven, DAÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan, YDÜ İletişim Fakültesi öğretim görevlisi Gürdal Hüdaoğlu, deneyimli gazeteciler Hasan Kahvecioğlu, Erten Kasımoğlu ve Erdiñç Gündüz ile Baro Konseyi temsilcisi avukat Öncel Polili'den oluşan Medya Etik Kurulu, Kıbrıs Türk basınında mesleki etik kodlara

uygun yayıncılık politikasının benimsenip uygulanması için eğitici ve uyarıcı çalışmalar yapacak. Şikayetleri de değerlendirecek Medya Etik Kurulu, örgütler yanında KKTC'deki tüm basın yayın kuruluşlarının da deklarasyonu benimseyip imza koyması için girişimde bulunacak.

Medya Etik Kurulu Deklarasyonu, 1 Nisan'da Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, Kıbrıs Türk Spor Yazarları Derneği, Haber Kameramanları Birliği, Dış Basın Birliği, Kıbrıs Türk Karikatürcüler Derneği, Bayrak Radyo Televizyon Kurumu Çalışanları Sendikası yetkilileri tarafından imzalanarak kamuoyuna duyurulmuştu.

KTGB Yönetim Kurulu kararıyla geçen yıl hayatını kaybeden BRTK kameramanı Cüneyt İnançoğlu'nun adına, eşi Mine İnançoğlu'na da onur ödülü verildi. Yarışmanın jüri üyeliklerini KTGB Yönetim

Kurulu üyesi Yurdakul Cafer başkanlığında Perihan Aziz, Süleyman Ergüçlü, Bilbay Eminoğlu ve Süleyman İrvan yaptı.

Aysu Basri Akter'in sunduğu 3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü Günü resepsiyonuna katılan 2. Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat, CTP-BG Genel Başkanı Özkan Yorgancıoğlu, TDP Genel Başkanı Mehmet Çakıcı konuşma yaptı. Gecede ayrıca, gazetecilerden oluşan "Grup Off The Record" şarkılar seslendirdi.

*****

“İnternet Gazeteciliği ve Basın Özgürlüğü” Paneli

Dünya Basın Özgürlüğü Günü etkinlikleri çerçevesinde, ülkede tartışılmalı konulardan biri olan “internet gazeteciliği” de irdelendi.

7 Mayıs Salı akşamı düzenlenen “İnternet gazeteciliği ve basın özgürlüğü” konulu gazeteci Damla Soyalp'in moderatörlüğündeki panelde, KKTC'nin ilk internet gazetesi Kingazet'in sahibi gazeteci Süleyman

Ergüçlü, bugün yayında olmayan “Kingazet”le ilgili bilgi verdi. Panelde ise Kıbrıs Postası'ndan Canan Onurer, Haber KKTC'den Özdemir Tokel, Gazedda Kıbrıs'tan Turgut Denizgil, Haber Kıbrıs'tan İrfan Gündüzler, Kıbrıs Time'dan Deniz Gürgöze ve öğretim görevlisi Ali Bizden internet gazeteciliğiyle ilgili görüşlerini ve kendi deneyimlerini paylaştı. Katılımcıların sorularını da yanıtlayan panelistler yasal boşluklar ve bazen meslek ilkelerinin göz ardı edimesinin yarattığı sıkıntıları da ifade ettiler.

*****

SOS Çocukköyü çocuklarıyla balık çiftliğinde güzel bir gün

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nin, aynı zamanda komşusu olan SOS Çocukköyü'nde yaşayan çocuklar için Kalecik'teki Deepsea Fisheries Ltd. balık çiftliğinde organize ettiği gezide güzel bir yaşandı.

KTGB Yönetim Kurulu üyesi Hüseyin Ekmekçi'nin öncülüğündeki organizasyona, İskele Belediyesi ve Deepsea Fisheries Ltd. katkı yaptı. Etkinliğe, SOS Çocukköyü'nde yaşayan 71 çocuk, anneleriyle birlikte katıldı.

Burada öğle yemeğinde balık yiyen çocuklar, müzik eşliğinde, palyaço, yüz boyama, zıpzıp, ip atlama gibi eğlencelerle zaman geçirdi. Tekneyle balık üretim çiftliklerine taşınan çocuklar, nasıl balık üretildiğini yerinde gördü. Çocuklar, denize girip yüzerek de eğlendi.

KTGB Başkanı Hüseyin Güven ve yönetim kurulu üyeleri, İskele Belediye Başkanı Halil İbrahim Orun ve meclis üyeleri, Deepsea Fisheries Ltd. Direktörü Sonuç Salih Seydali ve SOS Çocukköyü Müdürü Ahmet Akarsu da çocuklarla birlikte zaman geçirmenin mutluluğunu yaşadı.

* * * * *

Hüseyin Gürşan'a akülü tekerlekli sandalye

Kıbrıs Türk basınına uzun yıllar foto muhabiri ve kameraman olarak hizmet veren ancak diyabet hastalığı nedeniyle sağlık sorunları yaşayan Hüseyin Gürşan'a, Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, Gönyeli Belediyesi ve Kıbrıs Türk Ortopedik Özürlüler Derneği tarafından akülü tekerlekli sandalye hediye edildi.

KTGB'nin geçen dönem başkanı, gazeteci Cenk Mutluyakalı'nın öncülük ettiği kampanyayla alınan akülü tekerlekli sandalye, Hüseyin Gürşan'ın hayatını bir nebze de olsa kolaylaştırdı.

Gönyeli Belediye Başkanı Ahmet Benli, Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği Başkanı Hüseyin Güven, Kıbrıs Türk Ortopedik Özürlüler Derneği Başkanı Orkun Bozkurt ve iki derneğin yetkilileri, Gönyeli'deki Bülent Ecevit Rehabilitasyon Merkezi'nde yaşayan Hüseyin Gürşan'ı ziyaret ederek sandalyeyi verdi.

* * * * *

Taksim Gezi Parkı direnişiyile ilgili açıklama “Ana akım medyanın içine düştüğü durum ibret verici”

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği Yönetim Kurulu, İstanbul'da başlayan ve Türkiye geneline yayılan, Kuzey Kıbrıs'ta da eylemlere yol açan Taksim Gezi Parkı'ndaki direnişle ilgili, medyanın tutumunu da değerlendiren yazılı açıklama yaptı. Açıklama şöyle:

“Son bir haftadır İstanbul -Taksim Gezi Parkı'nın yeşilinin yok edilmesine duyulan tepkiyle başlayan ve neredeyse tüm Türkiye'ye yayılan bir sivil itaatsizlik hareketiyle karşı karşıyayız. Bu hareket başlangıcından itibaren polisin orantısız şiddetiyle engellenmeye çalışılmış ama başarısızdır. Ne yazık ki bu demokratik tavır hâlâ engellenmeye çalışılıyor.

Bu anti- demokratik, insan haklarına aykırı durum kabul edilemez. Öte yandan, biz gazetecileri endişelendiren bir diğer önemli nokta da 'ana akım medya' diye tanımlayabileceğimiz tv-radyo ve gazetelerin bu eylemliliği görmeme tavrıyla perdelemeye çalışmalarıdır. Gazeteciler Birliği olarak Kıbrıs Türk halkının neredeyse her dönemde maruz kaldığı bu “perdelenme –görülme” halinin Kıbrıslı Türkler tarafından çok iyi bilindiğinin altını çizmek isteriz. “Ana akım medya”nın gerek sermaye yapısı, gerekse iktidarın baskısı nedeniyle içine düştüğü durum ibret verici, basın özgürlüğü açısından ise oldukça üzücüdür. Türkiye medyasının içinde bulunduğu durum, biz Kıbrıslı gazetecilere de ders olmalı, basın özgürlüğünü ve halkın haber alma hakkını her zaman ve her koşulda savunabilecek ve uygulayabilecek örgütlülükleri yaşama geçirmeliyiz. Türkiye halklarının bu durum karşısında içine düştüğü ruh halini anladığımızı belirtir, halkın ve gazetecilerin maruz kaldığı tüm şiddet ve sansür girişimlerini kabul edilemez bulduğumuzu beyan eder, Türkiye basın emekçilerine destek ve dayanışmamızı belirtiriz.”

* * * * *

“Uçakla Gelen 6 Tabut” KTGB'de tanıtıldı

Aynı zamanda KTGB Yönetim Kurulu üyesi ve Eğitim Sekreteri olan gazeteci-yazar Sami Özuslu'nun Türkiye'de 1970'li yıllarda yüksek öğrenim gördükleri sırada öldürülen 6 Kıbrıslı Türk genci ve o dönemde yaşananları belgelerle, gazete kopyalarıyla ve tanıkların ağzından anlattığı “Uçakla Gelen 6 Tabut” kitabı Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nde düzenlenen etkinlikte tanıtıldı.

Özellikle 1970'li yıllarda Türkiye'de yüksek öğrenim görenlerin ve gazetecilerin büyük ilgi gösterdiği etkinlikte, Sami Özuslu kitabıyla ilgili bilgi verirken; kitaba konu olan dönemin tanıklarından yazar Halil Paşa ile şair-yazar Dt. Tamer Öncül de o döneme dair değerlendirmelerini ve anılarını paylaştı. Öldürülen gençlerin yakın arkadaşı olan ve etkinliğe katılanlardan birçok kişi de söz alarak görüşlerini dile getirdi, zaman zaman duygulandıran zaman zaman gülümseten anılarını paylaştı.

Etkinlikte Sami Özuslu, “Özer Elmas, Mehmet Ömer, Muharrem Özdemir, Mustafa Ertan, Ercan Turgut ve Sadık Cemil”in öldürülmesini belgelerle anlattığı, 22 Nisan'da piyasaya çıkan ve 2. baskısı da yapılan “Uçakla Gelen 6 Tabut” kitabını da imzaladı.

* * * * *

Thalassaemia hastaları için kan verdik

Yaşamlarını sürdürebilmeleri için kan almaları zorunlu olan Thalassaemia hastaları yararına Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği de kan bağışi kampanyası düzenledi. Thalassaemia Derneği'yle işbirliği içinde BRTK ve TAK müdürlüklerinin katkısıyla BRTK binasında yer alan kan bağışi kampanyasında 21 ünite kan toplandı.

* * * * *

Özgürün'ü ziyaret

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği Başkanı Hüseyin Güven ve bazı yönetim kurulu üyeleri, Dışişleri Bakanı Hüseyin Özgürün'ü ziyaret etti.

Görüşmede Bakan Özgürün'e birliğin çalışmalarıyla ilgili bilgi verildi ve görüş alışverişinde bulunuldu. Bir bölümüne Enformasyon Dairesi Müdürü İsmet Ramiz'in de katıldığı görüşmede, işbirliği yapılabilecek konular da ele alındı.

* * * * *

Azeri gazeteciler adadaydı

Azerbaycan Kitle İletişim Araçlarını Geliştirme Devlet Fonu Başkanı Vugar Safarli başkanlığındaki Azeri

gazeteciler heyeti, nisan ayında Kuzey Kıbrıs'ı ziyaret etti. Devlet ve hükümet yetkilileriyle görüşen ve ülkenin tarihi ve turistik yerlerini gezen Azeri gazeteciler, Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'ni de ziyaret ederek yönetim kurulu üyeleriyle bir araya geldi.

Mesarya
ajans

Bir şey değişir, her şey değişir

Tel: 22 90 096 - 22 90 091

E-mail: mesarya.ajans@gmail.com - mesarya@mesaryaaajans.com
www.mesaryaaajans.com

Yenikent'de yeni bir hayat!

Yeni bir evin çok ötesinde, yepyeni bir hayat biçimi sizi bekliyor; HAYAT VİLLALARI

220 m2 kapalı alan 2 balkon + 35 m2 teras... Zemin katta giriş holü, salon, oturma odası, mutfak, yemek odası, çamaşırılık, 1 adet wc ve teras. 1. katta banyo-wc, hol, galeri, 3 yatak odası, teras ve ebeveyn yatak odasında banyo-wc. Merkezi klima sistemi (ısıtma-soğutma), Özel döşenmiş mutfak dolapları ve beyaz eşyalı (Buzdolabı, gazocağı, fırın, aspiratör, bulaşık ve çamaşır makinesi). Dış cepheleri sıcak ve soğuğa karşı özel izolasyonlu, PVC çift cam karolajlı kapı ve pencereler, yerler doğal mermer, geniş yeşil alana sahip

Girne;

Alsancak'ta Villalar
Kamî'de Villalar
Karaman'da Apartman Daireleri

Lefkoşa;

Villa ve Apartman Daireleri

Mağusa;

Apartman Daireleri

60 AY
veya
120 AY
VADELİ

M.HACI ALİ EMLAK & İNŞAAT LTD

Kızılay Sokak No:1 Yenişehir / Lefkoşa Tel: 228 06 82 - 227 02 23 - www.hacialihomes.com

Peace Players International Cyprus'un Norveç Deneyimi... “Herkesin Birlikte Yaşayabilmesi Mümkün”

Yurdakul CAFER
yurda2006@gmail.com

Kıbrıs'ta 2006 yılında kurulan ve bağışlar sayesinde faaliyet gösteren Peace Players International Cyprus, son 7 yıldır Kıbrıslı Türk ve Rum gençleri basketbol kampları ve etkinlikler düzenleyerek bir araya getiriyor.

Peace Player's Cyprus'un en büyük başarısı aslında herkesin birlikte yaşayabilmesinin mümkün olabileceğini göstermesidir. Tabii ki PPI Cyprus Kıbrıs sorununu çözmedi veya çözemez. Öyle bir amaçları da yok zaten. Sürdürülebilir barış çözümden sonra başlayacak bir süreç.

Kağıt üzerinde bulunan bir çözümü yaşatmak inanıncı anlaşmaya varmaktan daha zorlu ve uzun bir süreç olacaktır. Ancak bunun başarılı olabilmesi için her iki toplumun bir birini anlaması ve güvenmesi gerekir. İşte Cyprus Peace Players bunun mümkün olabileceğinin bir göstergesi.

Basketbol bir takım oyunudur ve eğer Kıbrıs'ta gelecekte, çözüm modeli ne olursa olsun, kalıcı bir barış yaratılacaksa bu ancak bir takım çalışması ile mümkün olacaktır.

Yakın tarihimize baktığımızda sporun uluslararası dilinin, ülkeler arası siyaset ilişkilerinde önemli bir rol oynadığını görüyoruz.

Spor ve spor oyunları iki ülke veya toplum arasında var olan güvensizliği veya soğuk ilişkileri kırmak için sıkça kullanılan bir yöntem. İşte Peace Players International (PPI) da bu inisiyatiflerden bir tanesi.

Peace Players International, 2001 yılında ABD'nin başkenti Washington D.C'de Brendan and Sean Tuohey kardeşleri tarafından başlatılan global bir inisiyatif. Üniversite eğitimlerini tamamladıktan sonra Kuzey İrlanda'ya giden iki kardeş, burada gençlere basketbol eğitimi vermeye başladılar. Tuohey kardeşler İrlanda'da yıllarca süren Katolik- Protestan çatışmasını sona erdiren Good Friday Anlaşmasının ardından toplumlar arası güveni artırmak için sporu kullanma fikrini hayata geçirdiler.

Kıbrıslı Türk ve Rum Gençler Birarada

Yıllık 3 milyon dolar bütçesi olan PPI'nin esas kuruluş fikri-beraber oynayan çocuklar birlikte de yaşamayı öğrenebilir. Sanırım buradaki anahtar sözcük çocuklar.

Çünkü yarım asrı aşan Kıbrıs sorununda sayısız görüşme süreci, müzakereler ve çözüm önerileri olmuş, ancak hiçbiri sorunu çözememiştir ve daha da önemlisi iki toplum arasında geçmişten gelen güvensizliği ortadan kaldıramamıştır. Güvensizlik bir nesilden öbürüne, milliyetçi eğitim sistemlerinin katkılarıyla da devredilmiştir.

Kıbrıs'ta 2006 yılında kurulan ve bağışlar sayesinde faaliyet gösteren Peace Players International Cyprus, son 7 yıldır Kıbrıslı Türk ve Rum gençleri basketbol kampları ve etkinlikler düzenleyerek bir araya getiriyor. Kıbrıs'ta iki toplum arasındaki güveni tahsis etmek için yürütülen çalışmalara destek veriyor. Proje kapsamında adanın her köşesinden gelen 11-15 yaş arasında Kıbrıslı Türk ve Rum gençler beraber basketbol eğitimi alıyor, karma takımlarla maçlar yapıyor ve tüm fiziksel ve ideolojik engelleri aşarak arkadaşlık ilişkileri kuruyor.

Norveç'e davet

Norveç, dünyanın yakın tarihinde, özellikle de 2. Dünya Savaş'ın ardından dünyadaki barış bulma çabalarını yürüten ülkelerin en önde gelenleri arasında. Dünyaca ünlü Nobel Barış Enstitüsü'ne ev sahipliği yapan Norveç, dünyanın her köşesinde barış çalışmalarına katkı koymakta.

Bu çerçevede Norveç, Kıbrıs sorununu yakından takip ediyor. Peace Players Cyprus'u duyan Norveç Dışişleri Bakanlığı, örgütün çabalarına destek vermek için 6 Kıbrıslı Türk ve 6 Kıbrıslı Rum'dan oluşan karma bir

basketbol takımını Norveç'in Hansa Cup Ulusal basketbol turnuvasına davet etti. Yaşları 13-15 arasında olan PPI Cyprus karma takımı 23 Nisan sabahı Norveç'in başkenti Oslo'ya hareket etti.

Home for Cooperation'ın önünde herkesin toplanmasını beklerken son 15 yılın gelişmelerini düşünmek için biraz fırsatım oldu. Önünde durduğum Home for Cooperation binası, henüz kapıların kapalı olduğu, Güney Kıbrıs'ın AB üyesi olmadığı ve iki toplum arasında ilişkilerden bile söz edemediğimiz 90'lı yılların ortasında savaştan nasibini almış ve kısmen terk edilmiş bir binaydı. O dönemler de, iki toplum arasındaki temas, benim de içinde bulunduğum Fullbright Commission tarafından yürütülen conflict-çatışma gruplarına katılan bir avuç insandan öteye gitmiyordu.

Bugün ise kapılar açılmış, insanlar her gün karşılıklı olarak alış veriş, gezme ve çalışmak için geçişler yapmakta, önünde durduğum restore edilmiş İşbirliği Evi

ise iki toplum arasında bir işbirliği ortamı yaratmakta. Evet, Rumlar ve Türkler arasındaki ilişkiler bugün arzu edildiği noktadan çok uzakta olabilir ancak yine de geçmişi düşündüğümüzde uzun bir yol katedildiğini söylemekte yanlış olmaz herhalde. Bugün Kıbrıslı Türk ve Rum gençler düzenli olarak beraber basketbol oynuyorlar, bir takım olarak hareket ediyorlar ve hayatlarında önemli bir iz bırakacak deneyimler paylaşıyorlardı.

Norveç'e hareket

Havaalanına hareket ettiğimizde otobüste heyecan vardı. Kıbrıslı Türk gençler kendi aralarında şakalaşıyor, neşeli bir hava yayıyorlardı. Takımın ana koçu, Yunanlı Thannasis herkesin biletlerini ve belgelerini kontrol ediyor. Ben ise Kıbrıslı Türk koçlardan Şevki Pırlanta ile sohbet edip proje hakkında bilgiler edinmeye çalışıyordum. Benimle beraber takımın Norveç'teki temaslarını takip eden Rum gazeteci arkadaşım Andrie Daniel ise konuşmalarını anlamasa da gençlerin hareketlerini izleyerek gülüyordu.

Norveç'e gidecek Rum gençlerin çoğunluğu Larnaka bölgesinde oturdukları için otobüs onları da yol üstünden alarak yoluna devam etti. Otobüse bindiklerinde

Türk takım arkadaşları ile karşılaştıklarında samimi bir şekilde tokalaştıklarını ve şakalaştıklarını gözlemledim. Ne de olsa gençler ne kadar da farklı ortamlardan gelseler de yine de gençler.

Uçak havalandıktan yarım saat sonra kemer ikaz ışıkları sönüyor ve ayağa kalkıyorum. Arkama baktığımda Türk ve Rum gençlerin berber oturduklarını, bilgisayarlarında ve telefonlarında oyun oynadıklarını, yanlarında getirdikleri yiyeceklerini paylaştıklarını gördük. 4 saatlik yolculuğun ardından Oslo'ya varıyoruz. Bizim ılık Kıbrıs havasının aksine buz gibi bir hava karşılıyor bizi uçaktan inerken. Henüz Oslo'da kar yeni erimiş, bahar ise henüz gelmemişti. Gençler Oslo'nun dışında bulunan Nessoden kasabasında aileler yanında konaklayacak olmalarından dolayı ertesi gün görüşmek üzere ekipten ayrılıyoruz.

Yeni arkadaşlıklar

Ertesi günü sabah erkenden Nessoden kasabasına ulaşmak için bir feribota biniyoruz ve Nessoden Ortaokulu'na gidiyoruz. Kıbrıslı gençler beraber kaldıkları ailelerin çocukları ile o gün okula katılmıştı ve biz de onları gözlemek için davet edilmiştik. Bizim Kıbrıslı gençler anında beraber kaldıkları çocuklarla arkadaşlıklar kurmuşlar ve kısa süre içerisinde okulda da yeni

arkadaşlıklar kurmayı başarmıştılar. Kıbrıs hakkında kısa bir sunum yaptıktan sonra gençler sınıflarda derslere katıldılar ve farklı bir ülkede, farklı bir eğitim sisteminde ders gördüler.

Sonraki iki gün gençler oynadıkları eleme maçlarını kolaylıkla almayı başardılar. Daha önce çok fazla birlikte antrenman yapma fırsat bulmamalarına rağmen Kıbrıslı gençler fizik ve teknik üstünlüklerini sahada göstermeyi başarıyor. Türk ve Rum koçlar saha kenarından Türkçe, Rumca ve İngilizce olarak talimatlar yağıdırıyorlar, genç oyuncular ilginç bir şekilde taktiklerini uyguluyorlar.

Konuştığımız insanlardan aldığımız bilgiler ve yaptığımız gözlemler bize Norveç'te basketbolun çok yaygın ve popüler bir spor olmadığını gösteriyor. Yine de maçların yapıldığı okulların spor salonlarını gördüğümüzde Norveç hükümetinin ve eğitim bakanlarının her türlü spora ne kadar önem verdiklerini anlayabiliyorsunuz. Norveç'te refah seviyesinin çok yüksek olduğunu söylememiz mümkün, ancak bu zenginlik devlet tarafından yatırım için harcanıyor ve bunu her yerde açık bir şekilde görebiliyorsunuz.

10 saatlik otobüs yolculuğu ve kartpostal güzellikleri

Son eleme maçını da kazanan PPI Cyprus karma takımı, Norveç'in kuzeyinde bulunan Bergen kentinde yapılacak Hansa Ulusal Kupası finallerine katılmak için yola koyulmuştu. Nessoden'de edindikleri arkadaşlarıyla duygusal bir vedanın ardından takım, 10 saatlik zorlu bir otobüs yolculuğuna katılmak zorunda kaldı ancak bu yolculuk bize Norveç'in kart postaları aratmayacak doğa güzelliklerini de görmek için eşsiz fırsatı yarattı.

İkincilik üzdü, gelecek yıl için teselli

Bergen'de oynanan finallere Norveç'in dört bir yanından gelen takımlar katılıyordu ve oraya kadar maçlarını zorlanmadan alan Kıbrıs takımını bir heyecan sarmıştı. Kendi kategorilerinde oynadıkları final maçında zorlu rakiplerine karşı iyi bir mücadele vermelerine rağmen yenilgiden kurtulamadılar ve turnuvada ikinci geldiler. Karma takımın oyuncuları tek bir takım olduklarına o denli inanmışlardı ki şampiyonluğu kaçırdıkları için bir taraftan üzüyor diğer taraftan da gelecek yıl için bir birlerine teselli veriyorlardı.

Büyük başarı

PPI Cyprus takımının Bergen Ulusal Kupası'nda mücadele ettikleri kategoride ikinci gelmeleri birçok açıdan önemli bir başarıydı. Birincisi karma takım olarak turnuva öncesinde çok fazla beraber antrenman yapma fırsatı bulmamışlardı. Mücadele ettikleri takımların düzenli olarak antrenman yaptıklarını düşündüğümüzde elde ettikleri ikincilik etkileyici bir başarı. Daha da önemlisi, gençler çok farklı ortamlardan bir araya gelip oynuyorlar. Antrenman yapabilecekleri ve oynayabilecekleri alanların kısıtlı olduğunu, aralarındaki fiziksel ve dil bariyerlerini ve en önemlisi her iki taraf arasındaki güvensizlik ortamını düşündüğümüzde, bütün bunların önemli bir başarı olduğunu görebiliyoruz.

“Herkes birlikte yaşayabilir”

Peace Player's Cyprus'un en büyük başarısı aslında herkesin birlikte yaşayabilmesinin mümkün olabileceğini göstermesidir. Tabii ki PPI Cyprus Kıbrıs sorununu çözmedi veya çözemez. Öyle bir amaçları da yok zaten. Sürdürülebilir barış çözümden sonra başlayacak bir süreç.

Kağıt üzerinde bulunan bir çözümü yaşatmak inanılmaz anlaşılmaya varmadan daha zorlu ve uzun bir süreç olacaktır. Ancak bunun başarılı olabilmesi için her iki toplumun bir birini anlaması ve güvenmesi gerekir. İşte Cyprus Peace Players bunun mümkün olabileceğinin bir göstergesi. Basketbol bir takım oyunudur ve eğer Kıbrıs'ta gelecekte, çözüm modeli ne olursa olsun, kalıcı bir barış yaratılacaksa bu ancak bir takım çalışması ile mümkün olacaktır.

Nostalji...

İskan Bakanı Hakkı Atun'un basın toplantısında -1982

Edebiyatçı Hikmet Affif Mapolar'a 50. yıl plakettinin takdimi

Bülent Ecevit'tin Kıbrıs ziyaretinde Lefkoşa Saray Otel'de gazetecilerle-1982

1974 sonrası ilk kez, Türk ve Rum gazetecilerin Yeşil Hat'ta buluşması -1979

Basın heyeti Ankara'da Kıbrıs İşleri Bakanlığı'nda-1982

Başbakan Çağatay'ın basın toplantısında - 1982

Basın ilk kez Maraş bölgesinde-1992

Kıbrıs Türk basın heyeti bir İstanbul seyahatı öncesi Ercan Havaalanı'nda

Kıbrıs Türk basın tarihinde ilk kez, Meclis'e sunulan muhtıra-1982

Kıbrıs Türk basın heyeti Anıtkabir'de-1982

Kıbrıs Türk Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu Lefkoşa Atatürk Anıtı önünde-1977

Kıbrıs Türk Gazeteciler Cemiyeti yöneticileri CTP Genel Merkezi'nde

(Erten Kasımoğlu'nun arşivinden)

Kurucu Cumhurbaşkanı Denktaş'ın basın toplantısında-1982

1935 YILINDAN BUGÜNE HAYATI SEVGİYLE TATLIYA BAĞLIYORUZ!

Pâtisserie **AKPINAR** SINCE 1935

www.akpinarpastanesi.com
Size Özel Siparişleriniz için (0392) 815 36 60

CAMELOT

Beach CLUB

Dinlenmenin ve eğlenmenin
çok daha ötesi...

BEACH CLUB
RESTAURANTS
BARS
WATERSPORTS
SCUBA DIVING
DJ (WEEKENDS)

Alsancak / Girne / KKTC

Rezervasyon: +90 548 830 05 93